

په وسله والو شخرو کې
د افغانستان د ماشومانو ساتنه
د اسلام، ملي او نړیوالو قوانینو له نظره

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

په وسله والو شخزو کې د افغانستان د ماشومانو ساتنه
د اسلام ، ملي او نړیوالو قوانینو له نظره

د افغانستان لپاره دملکرو ملتونومرستندويه پلاوي

فهرست

1	سریزه.....
4	۱. د ماشومانو وژل او تېي کول
13	۲. د جنکیالیو په توګه د ماشومانو کمارل ، کتبه اخیستنه او د ماشومانو تړاو د جنک د بنکيلو دلو سره
22	۳. پر ماشومانو جنسی تیری او نور قسمونه د تیری
31	۴. د ماشومانو اختطاف
36	۵. پر بنوونځیو او روغتونونو باندی حملې
49	۶. بشردوستانه خدمتونو ته د لاس رسي مخنيوي

په وسله والو شخرو کې د افغانستان د ماشومانو ساتنه

د ماشومانو او وسلوالو شخرو په اړوند د اسلامي شريعت اصول ، ملي قوانين او د
بشری حقوقو او بشر پالني نړيوال معيارونه

سریزه

ماشومان ، په ځانګړي ډول هغه ماشومان چه په وسلوالو شخرو کې بشکيل دي ، د تولني زيانهندونکي قشر تشکيلوي . باید د شخري تولي بشکيلې خواوي د دوي نه ناوره ګته وانځلي او د زيان په صورت کې ترې ساته وکړي . د اسلام مبين دين ، نړيوال بشري حقوقه او بشر دوستانه قوانين ، د ماشومانو د خونديتوب په اړتیا باندي ټینګار کوي . د ملګرو ملتونو سازمان د امنيت شورا ۱۶۱۲ (۲۰۰۵) نمبر پرېکړه لیک په ځانګړي توګه د جګړي پرتوولو بشکيلو دلوغې کوي چې ، د جنګ په حالت کې د ماشومانو پر خلاف د شپږو خرګندو سرغونو خڅه د مخنيوي په خاطر ، چې عبارت دي له : د ماشومانو وزل او تېي کول ، د جنګياليو په توګه د ماشومانو ګمارل او ورڅه ګبه اخيستنه ، د جګړه ايزوډلو لخوا د ماشومانو تبنتونه ، په مكتبونو ، ګلينيکونو او روغتونونو بریدونه ، جنسی تيري او د ماشومانو په وړاندې د زورزیاتي نور ډولونه او همدارنګه بشري مرستونه د ماشومانو د لاسرسې د مخنيوي پراروند کوتلي ګامونه پورته کړي .

په افغانستان کې د روانو وسلوالو شخرو په پام کې نیولو سره ، د افغانستان لپاره د ملګرو ملتونو مرستندويه پلاوي (يوناما) ، د تولو ماشومانو د حقوقو د خونديتوب او ودې لپاره دغه رساله برابره او خپره کړي ، تر خو هغه هڅې چې د افغانستان د نظامي ټواکونو او وسلوالو مخالفينو په ګډون ، په شخرو کې د بشکيلو اړخونو لخوا د افغانستان د تولو

ماشومانو د حقوقنو د خونديتوب او ودي لپاره روانې دي، لاپاوري کړي. له دغې رسالې خخه چې د اسلامي شريعت او نړيوالو قوانينو په رنځي کې ترتیب شوې ده، په شخو کې د ماشومانو د حقوقنو په هکله د پوهاوي د خپرولو په خاطر کته اخيستل کېږي، ترڅو په جګړه کې د بنيکيلوټولو اړخونوپه منځ کې د اسلامي شريعت د اصولو او د ماشومانو د حقوقنو د خونديتوب د نړيوالو معيارونو سره سم، مسؤوليت منل دود کېږي او د ګلکۍ حساب ورکونې د میکانيزم او په نهايېت کې د ماشومانو د حقوقنو خخه د سرغروني د مخنيوي سره همکاري وکړي.

دغه رساله د یو لړ پراخو سلامشورو او مباحثو نتيجه ده، پدي اړوند د لوړري ځل لپاره یو کانفرانس ۲۰۱۳ د ۲۰ کال د می د مياشت په ۳ نитеه کې جور شو، بیا ورپسي په دی اړوند یو تعداد بحثونه وشول او په اختر کې د دیني علماء، مذهبی مشرانو او د نړيوالو قوانينو د کار پوهانو لخوا تایید، چې په دغه پروسه کې شامل وو نهايې شوه.

خینو علماء او کارپوهانو یادونه کېږي، چې سره لدې چې خینې وختونه د مذهب خخه په استفادې داسې تفسيرونه کېږي چې د ماشومانو خینې زيانمنکيدنوته: لکه په وسلووالو خواکونو کې د جنګياليو په توګه د هغوي استخداممول او ګمارنه، توجيه کېږي، مګر هغه شپږ ستري جدي سرغروني چې د ملکرو ملتونو د امنيت شورا په ۱۶۱۲ پريکړه ليک کې تري یادونه شوي، د افغانستان د ماشومانو په حقوقو باندي برښد تيري او د اسلام اساسې اصولو پر خلاف دي.

دينې علماء کرام او کارپوهان پر دی باندي متفق دي چې د ماشومانو حقوقه خوندي او په قران او احاديثو کې واضح دي، دير قراني آيتونو او احادديثو کې د ماشوم په حقوقو تاکید شوي چې دلته د نموني په ډول دا لاندي حدیث ذکر کوو.

اسمعيل بن جعفر المد نې موږ ته روایت کېږي دي چې (عبدالله ابن دینار د ابن عمر نه) چه د الله پیغمبر فرمایلي دي چې هر یو له تاسي نه مسؤوليت او هر یو له تاسي نه د خپل قوم او خلکو پرواندي مسؤوليت لري، هر سړي د خپلې کورنې د غړو محافظه اودهغو په

وراندي مسؤول دی او د خپلی تولني (امت) پر وراندي مسؤوليت لري . د یو سري بنخه د خپل خاوند او ماشومانو مسوله ده ، د یو چا غلام د خپل بادار د ملكيت مسؤول دي. خبردار هر یو له تاسي نه مسؤوليت لري او د هげه نه به د خپل قوم او خپلو خلکو په وراندي پونتنه گروپنه کيري (صحیح البخاری روایت ۲۵۵۸).

دغه روایت د حقوقو په اړه نه ، بلکه د مسؤولتونو خخه یادونه کوي. د اسلامي قواعدو پر بنست ، یو کس نشي کولای چي یوازي د شرعی حکم د متن نه استنباط وکړي ، بلکه لازمه ده چي د موضوع په اړه د موجودو نورو نصوصو خخه په استفاده سره تحليل وکړي ، تر خو تول قواعد او اصول چي د ماشومانو د حقوقو په اړه تطبيق ور دي استنباط کړي. په اسلام کې د ماشومانو پر حقوقو د بحث خخه تر مخه ، باید واضح کړو چي اسلامي شريعت همیش د ماشومانو بهترینې کتني په نظر کې نیولی ،لكه خنکه چې دواړه بحثونه ، ولایت (دیپاردمرینې یا ورک کیدو په صورت کې دیپلار یا نزدې دوستانو صلاحیت) او وصیت (په مالی چاروکې سرپرستي چې دیپلار دمرینې په صورت کې ماشوم ته پاتې کيري) د ماشوم دکټو په اساس وضع شویدي.

د شخرو په حالت کې د ماشومانو د حقوقو نه د لاندې شپرو سترو جدي سرغرونو نه هره یوه ، د اسلامي شريعت ، د بشري نریوال حقوقه ، دبشردوستي نریوال قوانینو او همدارنګه د ملي قوانینو په رنا کې تحليل شویده. دماشومانو په وراندي شپر ستري جدي سرغروپنې د دري واره قوانینو په برخه کې (اسلامي قوانینو ، بشري حقوقوقانون ، دبشردوستي قانون) کې په خرگنده جنایت منل شویدي. په دغه رساله کې یاد شوي قوانین او اصول ، د یاد شویو دریو قانوني سرچینو په تراو دماشومانو د حقوقو د خوندیتوب لپاره یو بنه چوکات برابروي او د جګړې د تولو بنکيلو خواوو په کبون ، د دولت تولې وسلوالي مخالفې دلي او د افغانستان دولت تول نظامي څوکونه ددغه قانون لاندې جواب ورکونکي دي. دوي مسؤوليت لري چې د افغانستان د ماشومانو د حقوقو د خوندیتوب او ودې په خاطر مثبت ګامونه واخلي او په دغه رساله کې د ذکر شویو شپر و تیروتنو دترسره کولو په صورت کې باید د عدلي تعقیب سره مخامخ شي.

۱. د ماشومانو وژل او تېي کول

@ Jacob Simkin

د شرعی نصوصو سره سم، د انسان وژل او تېي کول یوه لویه گناه کنل کیري او په اخیرت کې سخته سزا ورته تاکل شويده. ددي لپاره چه د جرم شدت په ګوته کري، قران کريم د یو انسان وژنه د تول انسانيت د وژني سره توجيه کړيده. په اسلامي شريعه کې ماشوم معصوم او یېگناه کنل کیري، نو پدي اساس هغه ته هیڅ مسؤولیت نه متوجه کېږي. د یوه ماشوم قصدي وژنه د قتل سخت ترینو دولونو د څخه دي او په دنيا او اختر کې د هغه لپاره ترتیلو سخته سزا تاکل شويده.

قرآن کريم:

«مَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَا وُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا» (سورة النساء ٩٣)

ڇيارةه: او هر خوک چي مر کړي کوم موئمن په قصد سره (او د مسلمان دغه قتل روا هم وکني) نو جزا ده دوزخ دي (په داسي حال کې) چي تل به وي د (دغه حلال کونکي د قتل) په هغه دوزخ کې. (النساء سورة ، ٩٣ ايت)

لنده تشریح: هر کله چه یو مسلمان بل مسلمان قصداً وژني، سره لدې چې پدي اروند د مذاهبو تر منځ یو خه اختلاف نظر موجود دي ، لکن یو نظر دا دي چې د هغه جزا تل پاتي جهنم دي.

سر بيره پردي په سوت المايده آية نمبر ٣٢ کي الله تعالي فرمایلي دي.

«مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَائِمًا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَ مَنْ أَحْيَا هَا فَكَائِمًا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا» (سورة المائدہ ٣٢)

هرخوک چي ووژني یو نفس بي له (اعوض يا بدل د) بل نفس نه (يا بي) له فساده په ځمکه کې (چي په ملك کې يي فساد کړي وي) نو ګواکي وژلي يي دي خلک تول ، او هر چا چي ژوندي کړه دغه نفس (یو نفس چي سبب شي د ژوندون يې) نو ګواکي ژوندي کړي يي دي خلک تول. (المائدہ سورة ، ٣٢ ايت)

«بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ» (سورة التکویر ٩)
په کوم گناه وژل شوي ده. (التکویرسورة ، ٩ ايت)

لنده تشریح: په پورتني ايت کې دا واضح شویده چي د قیامت په ورخ د هغې ژوندي بنخي شوي نجلی په اروند پونتنه کېږي چې داولي ژوندي بنخه شوي ده او د کوم گناه

په جرم وژل شویده. په دي اساس د بیکناه خلکو وژنه محاکومه شویده او د اسلامي شريعت پر خلاف يو کار کنل شویدي. يو کس يوازې هغه وخت په مرک محاکوميری چې، د یريو سنگين جرم يې کړي وي. مثلاً يو بل انسان يې وژلي وي، په حمکه کې يې د سولې په خلاف يا نسل وژني او د بشريت خلاف جرمونه تر سره کړي وي.

حدیث شریف:

«لَا تَغْلُوا وَلَا تَغْدِرُوا وَلَا تُمَثِّلُوا وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيَدًا» (رواه مالک فی موطا)

تجاور مکړئ، غدر مکوئ، اندامونه مه پريکوئ او ماشومان مه وژني.

په تولو جهادي ميدانونو کې پیغمبر عليه السلام خپلو جنکي قوماندانانو ته لارښونه کوله او فرمایل يې چې:

«أَن رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: انطِلِقُوا بِاسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ، وَعَلَى مَلْتَهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تَقْتِلُوا شِيَخًا فَانِيَا، وَلَا طَفَلًا صَغِيرًا، وَلَا امْرَأَةً، وَلَا تَغْلِبُوا، وَضُمِّنُوا غَنَائِمَكُمْ وَأَصْلِحُوا وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ»

(رواه أبو داود)

ڇيارة: ووزي د الله په نوم او د الله لپاره، د رسول الله (صلی الله عليه وسلم) امته، تاسي بودا کان کوچنیان يا ماشومان او بسخي مه وژني. غلا او زياتي مکوي، تاسي غنيمتونه راتول کړي او سوله وکړئ، نیک اعمال تر سره کړي، په تحقيق سره الله تعالى نیکي کونکي خوبنوي (روايت ابو داود)

«قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقْتُلُ مُؤْمِنًا أَعْظَمُ عِنْدِ اللَّهِ مِنْ رَوَالِ الدُّنْيَا» (رواه النسائي)

ڈیاره: رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایي دي: قسم په هغه ذات چي زما ژوند د هغه په لاس کې دي ، د یو مومن وژل ، د دنیا د ویجارولونه هم لویه کناه ده.(روايت نسائي)

«عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرُو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ الْمُسْلِمُ مَنْ سَلَّمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ» (صحیح بخاری جزء اول، صفحه ۱۵)

عبد الله بن عمر (رض) د پیغمبر (ص) نه روایت کړید ی چي فرمایي: مسلمان هغه خوک دي چي نور مسلمانان د هفو د ژبي او لاسونو نه په امان کې وي او مهاجر هغه خوک دي چي د هغه خه نه ، چي الله منع کړي ، هجرت وکړي (صحیح بخاری جزا ، صفحه ۱۵)

لنده تشریح: اسلام دانسانی ژوند ارزښت په رسمیت پېژنۍ ، پدي اساس يې د ژوند خوندیتوب او ساته یو د پنځو هدفونو خخه کرزولي ، نود بیکنابه خلکو ، په ځانکړي ډول ، ماشومانو وژل په اسلام کې منع شویدي.

ملي ټوانين

د افغانستان اساسی قانون

۲۳ مه ماده:

ژوند د الله تعاليٰ بخښنه او د انسان طبیعي حق دي ، هیڅوک له قانوني مجوزه پرته له دي حقه بي برخې کیدای نشي.

د افغانستان د جزا قانون

۳۵۸ مه ماده:

1. که خوک پخپله يا د بل شخص په واسطه د یو شخص ژوند چه د پنځلس کلنی

عمر يې نه وي پوره کړي ، یا د هغه شخص چه د صحی ، روحي یا عقلی حالت په سبب د خپل حاں د ساتني خخه عاجزه وي د خطر سره مخامخ کي ، په متوسط جس چه د دري کلونو خخه زيات نه وي یا په نقدی جزا چې د شپږ ديرش زرو افغانیو تجاوز ونه کړي محکومیري.

2. که خوک کوچني یا بې وسي شخص په کندواله خاکي کي خوشی کي په متوسط جس محکومیري که خه هم ذکر شوي جرم د والدينو خخه د یوه په وسیله یا د هغه چا په وسیله چه د ساتني یا پاملرنی متکفل وي ، ارتکاب شوي وي.

3. که د دې مادي د (دوهمي) فقرۍ د درج شوي جرم د ارتکاب په اثر مجني عليه معلول یا فوت شي او ارتکاب کوونکي د هغې قصد نه وي لري ، د وهلو په تاکل شوي جزا چې په معلوليت یا مرګ منجر کيري د حالونو سره سم محکومیري.

4. که کوچني یا بې وسي شخص د داسي تغذии یا پالني خخه چه د هغه د حالت مقتضي ده عمداً محروم شي او د هغې په اثر د هغه ژوند د خطر سره مخامخ شي ، ارتکاب کوونکي د دې مادي د (۳) فقرۍ په درج شوي جزا محکومیري.

۳۹۵ ماهه ده:

د عمدي قتل ارتکاب کوونکي په یوه راتلونکي حالت کښې په اعدام محکومیري:

1. په هغه حالت کښې چه قتل د بخوانې اصرار او ترصد سره یو خاکي وي.

2. که قتل د زهرناکو یو هوشه کوونکو یا چاودیدونکو موادو د استعمال په وسليه صورت موندلې وي.

3. که قتل په تيته انګيزه یا د اجوري په مقابل کښې یا په وحشي توګه صورت موندلې وي.

4. که مقتول د قاتل د اصولو خخه وي.

5. که د قتل عمل د عمومي خدمتونو په موظف د وظيفي د اجرا کولو په وخت کښې یا د هغې په سبب صورت موندلې وي.

6. که قاتل د یو نفر خخه د زياتو د قتل قصد لري وي او د یوه فعل په اثر د تولو قتل صورت موندلې وي.

7. که قتل د بل جنایت يا جنحي سره یو خای صورت موندلوي.

8. که قتل د جنایت يا جنحي د تمھيد، اسانтиيا ، تنفيذ، قادریدلو د ارتکاب په منظور چه جزا يې د یو کال خخه کمه نه وي تاکل شوي يا د جزا خخه د فرار يا خلاصون په منظور صورت موندلوي.

9. که د عتمدي قتل ارتکاب کوونکي په دوام لرونکي حبس محکوم وي او د حکم د تنفيذ د مودي په اوردو کې د بل عتمدي قتل ارتکاب کوونکي يا په هفي کښېکې شروع کوونکي شي.

د افغانستان اساسی قانون چې د تولو ملي قوانینو لپاره د سرچينې حیثیت لري چې پکي د ژوند حق الهي ورکړه (وهیت) طبیعی حق د تولو انسانانو په شمول د سپيو، بنحو او ماشومانو روښانه او تسجیل کړیده سر بیره پر دي د افغانستان جزا قانون هغه کسانو لپاره چې د خلکونه ددوي ژوند حق اخلي وضعی جزا کاني تعین کړیدي.

نړیوال مقررات

د بشري حقوقو نړیواله اعلامیه

۳ مه ماده:

هر خوک د ژوند د ازادي او ځانۍ مصونیت حق لري.
د ماشومانو د حقوقو کنوانسیون [چې د افغانستان دولت د ۱۹۹۴ د کال د مارچ د میاشتی په ۲۸ نیته د نوموري کنوانسیون الحق کړي دي]

۶ مه ماده:

1. د تړون لوري هیوادونه د ماشوم د ژوند کولو فطري حق په رسميت پیژني.
2. غږي هیوادونه بايد تردیره بریده پوري د ماشوم وده او پاتي کیدل تضمین کړي.

د ژنيو ۱۹۴۹ م کال کنوانسيون د دريمې مشترکه مادي حکمونه

په هر راز شرایطو کې له هغه خلکو سره له نزاد ، مذهب يا عقیدي ، جنس ، توکم ، شتمني او دي له ورته نورو (ارزښتونو په نظر کې نیولو پرته) انساني چلن وشي چې په جګړه کې نېغ په نېغه ګډون ونه لري .

د جګري پر مهال د ملکي وکرو دزغورلو په اړوند (څلورم) کنوانسيون

۱۴۷ مه ماده:

ستره تخلفات [.....] که چیري هر چاته اوډ هر چا ملکيت ته چه پدي کنوانسيون کې ورته د ژغورني امرشوی دي ، تخطي صورت نيسی : د انسان قصدي وزنه ، شکنجه یا غیر انساني چلنده په شمول د بیالوژیکي وسلاو استعمال چې وجود(بدن) یا صحت ته شدید دردونه یا تپونه اروي ، په غير قانوني توګه له وطنې شړل ، لېږل ، غير قانوني توقيف ، ددولت په مسلحو قواوو کې خلک په زور خدمت ته ګمارل ددي معاهدي د مقرراتو سره سم یوه پې طرفه او منظم عدالت دخلکو د لاسرسی مخنيوں ، دخلکو برغممل کول ، د شتمنيونیوں یا ويچارول چې د نظامي اړخه اړین نه وي ، په غيرقانوني او خپل سري توګه ترسره شي

د روم د بین المللی جنایي محکمي اساسنامه (افغانستان په ۲۰۰۳ فبروري کې امضا کړ)

۱۴۸ مه ماده ، جنګي جنایتونه:

۱۴۸. په دي اساس نامه کې «جنګي جنایتونه» لاندي معناوي ورکوي:
 ۱۴۸. (ج) په هغه وسله واله نښته کې چې نړيواله بنه ونلي جدي تخطي د دريمې مشترکې مادي چې د جينوا په څلورو کنوينسيونونه چه په ۱۹۴۹ م کال

اکست ۱۶ تصویب شوي دي د لاندي عملونو سرته رسول د هغه خلکو پر خلاف چه په جګړه کې نیغه په نیغه کدون نه لري ، د وسله وال پوخ هغه وکړي چي وسله پر حمکه ږدي او یا هغه خلک چي د ناروغری ، تپ ، توقيف او یا بل لامل له مخي د جګړي له لیکو خڅه ایستل کېږي په هر دول شرایطو کې منع دي.

۱- د هغوي ژوند او ځان ته زیان رسول ، په ځانکړي توګه وزنه هردوول چي وي ، د غړو غوڅول ، بيرحمانه چلنډ کول او ځورونه او ربپول .

۲- ېړغمیل نیونه

۳- د خلکو سپکاوي ، په ځانکړي تو که له هغوي سره له ملنډو ډک او سپکوونکي چلنډ .

۴- د اسیرانو د اعدام حکم صادریدل پرته له دي چي یوی واکمنې قانوني محکمي لخوا صادرېږي ، دا محکمه باید له تولو قضایي ضمانتونو خڅه برخمنه وي چي عموماً ضروري ګټل کېږي .

۲.۸. (ه) (i) قصدي ح ملي په ملكي تولنو او یا هغه ملكي افرادو پر طرف چي په نښته کې مستقیماً د خیل نه وي .

۲.۸. (ه) (iv) په قصدي دول او نیغه په نیغه هغه ودانیو باندي یړغل چي د دینې مسایلو ، بنوونې ، هنر ، علم او یا خیریه کارونو لپاره کارول کېږي ، تاریخي ځایونه ، روغتونونه او هغه ځایونه چیرته چي ناروغان او یا تپیان په کې تولېږي چي نظامي هدفونه نه دي .

تخطي د ممانعت د تهدید د ژوندانه يا د افرادو د ملكي وګړو په شمول د ماشومانو په ځانکړي دول هر رنګه وزنه ، د غړو غوڅول ، بيرحمانه چلنډ کول او شکنجه دنېړیوالو عرفی حقوقو یو اصل دي چي په نړیواله کچه د نښتو په مهال د جنک کېښې دښکيلو ډلو لخوا د عملی کولو ورتیا لري . د جینوا د کنواسيونونو دريمه مشترکه ماده د اولني حياتي منبع په توګه پیژندل شوي . دريمه مشترکه ماده په نړیواله کچه عملې کیدونکي ده او په هیڅ دول اخیستل کېږي نه . دغه ماده د نښتو د تولو بشکيلو ډلو (دولتي یا غیر دولتي)

اړخونو له لوري د تطبيق ور ده. شکنجه او غیر انساني کړني ددي مادي په اساس یوه جدي تخطي کنل کيږي.

د نړيوالو بشر دوستانه قوانينو دوه غوره اساسات چي یو یې د تناسب او بل یې د تشخيص اصول دي

- د تناسب اصل: د هر نظامي برید مختنيوي کوي چي په احتمالي توګه د ملكي وکرو د مرک او ژوبلي يا ملكي شتمنيو ته د مالي خساروي سبب ګرځي. او بنابي د هغه مشخصو او مستقيمو نظامي بریاوو په پرتله ډيري زیاتي وي چه له برید څخه یې تمه کيږي.

- د تشخيص اصل: د تشخيص اصول د جنک دواړو بنکيلو ډلو څخه غوبښته کوي چي باید هر مهال د جنکيالو او ملكي وکرو تر منځ توبير وکري او تر لازمه بریده هڅه وشي تر خو حملې د ملکيانو ژوند او شتمني ته متوجې نه اوسي. د رندو وسلود استعمال ممانعت: د مثال په دول د فشار په ذريعه چاودیدونکي توکي چي هغه د نظامي او ملكي هدفونو ترمنځ فرق نشي کولاي او استعمال یې د جنکي قوانينو سره په مغایرت کې قرار لري ، د نړيوالو تعهداتو ته د ژمنو طرفونو لپاره تخطي کنل کيږي.

۲. د جنگکیالو په توګه د ماشومانو ګمارل ، کته اخیستنه او د ماشومانو تراو د جنگ د بنکیلو دلو سره

اسلامي قوانین د شخزو د قانون د تشخيص د اصولوسره مطابقت لري پدي اساس د قانوني او غير قانوني اهدافو ترمنځ توپير خرګندوي، په مليکي وکرو او د هغوي په شتمنیو حملې د مسلحو شخزو په تولو حالتونو کي منع دي. په همدي منظور اسلامي شريعت د بنخو، ماشومانو او مليکي خلکو پر خلاف حملې منع کړي خکه نوموري د تولني اسيب پذيره قشر دي او حتی د خپل خان نه د دفاع ورتیا نلري. سر بيره پر دي دا هغه خلک دي چې هميشه په شخزو کې فعاله ونده نلري لди امله د ماشومانو ونده اخیستل په مسلحو شخزو کې د تشخيص بنیادي اصول تر پنسولاندي کوي.

په شخزو کې مستقیمه ونده اخیستونکي کسانو ته هم یو تعداد مسؤوليتونه او ذمه داري ورپه غاره وي ولي د ماشومتوب عمر داسي دوره ده چه په هغه کې ماشومان ددي مسؤوليتونو د منلو او سرته رسولو توان نلري. ددي نه علاوه که د اسلام مبين دين ته زير

شو ماشومان بي حتی په لمانځه ندي مکلف کري او که دوي د کوم جرم مرتكب کيري هغوي ته مجازات نه متوجه کيري نو په همدي دلایلو ديني علماء کرامو سره هميشه دا سوال موجود دي چي خنګه توجيه کيداي شي چه ماشومانو ته په شخو کې د شرکت کولو اجازه ورکولائي شي په داسي حال کې چه دا د دوي د فزيکي، روحني او روانني تربیت او رشد ته هم نقصان رسوي.

قرآن کريم:

«لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا أَكْتَسَبَتْ» (سورة البقرة ٢٨٦)
 نه کوي تکليف الله پر هیچ نفس باندي مکر (په اندازه د) طاقت د ده (دي) دي نفس لره (ثواب د) هغه (عمل) چي کري (بي) دي او (شته) په ده باندي (وبال) د هغه (عمل) چي کري (بي) دي. (بقره سوره ، ٢٨٦ ايت)

لنده تshireي: په هر مسلمان باندي لازمه ده چي د خپلي کورني او د بل د کورني د تربیت او اصلاح ته متوجه شي او دوي سمي لاري ته په محبت او تقاهم سره راوبولي.

حدیث شریف:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «رَفِعِ الْقَلْمَ عَنْ ثَلَاثَةِ ، عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتِيقْظَ ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ ، وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقُلَ». (صحیح أبي داود)
 پيغمبر عليه السلام فرمایي: له دري کسانو خخه مسولیت اخیستل کيري، خوک چه په خوب ویده وي تر هغې چي بیدار(وین) شي. ماشوم تر هغې چي بلوغ ته ورسيري او ليوني تر هغې چي جور شي. (علي ابن ابي طالب سنن ابي داود)

لند تشریح: د دی حديث په اساس دری کسان چه خه کوي مسؤولیت هغوي ته نه راجع کيږي (ماشومان ، هغه حوك چه په خوب ويده وي ، ليوني) لهذا ددي تقسير په اساس تر هغه چي يو ماشوم د خپلو کړنو به وراندي مسؤولیت نلري نه باید د يو جنکيالي په توګه د جنکي دلو لخوا استخدام شي.

پيغمبر عليه السلام د بدر په غزا کې ماشومانو ته د ګډون اجازه ورنکره او په سيرت نبوی في زوايل قران کتاب ۲ صفحه ۱۹۰ کې راغلي چي پيغمبر عليه السلام پنځه ماشومانو ته د احد غزا کې د ګډون اجازه ورنکره .

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «لَيْسَ مِنَ الْأَحْمَدِ مَنْ يَرْحَمُ صَغِيرَنَا وَلَمْ يُوقَرْ كَبِيرَنَا». (مسند احمد)

له مونږ نه ندي چي زمونږ په ماشومانو رحم نکوي او د لویانو مو عزت نکوي. (مسند احمد)

لند تشریح: مور او پلار مکلف دي چي خپلو ماشومانو ته نفقه برابره کړي او د سالم تربیت لپاره ورته زمينه ، وسائل او د تعليم او تربیې محیط ورته برابر کړي. نه دا چه هغه یو داسي محیط سره مخامنځ شي چه هغه ددوی د صحت او سلامتیا لپاره زیان ورسوی . په شخزو کې د ماشومانو ونده اخیستنه او دوی د جنک د اغیزو خڅه د هغوي ساتنه کې پاتي راتلل د قرانکريم د اصولو او د پيغمبر د سنتو سره په مغایرت کې دي.

ملي قوانین

د افغانستان اساسی قانون

۲۴ مه ماده:

ازادي د انسان طبیعي حق دي. دا حق د نورو له ازادي او له عامه مصالحو پرته

چي د قانون له لياري تنظيميري حدودونه لري.

د انسان ازادي او کرامت له تيري خوندي دي. دولت د انسان د ازادي او کرامت په ساتنه او درناوي مکلف دي.

۴۹ مه ماده:

د جبری کار تحميل منع دي.

د جګري ، آفتونو او نورو داسي حالاتو کې چي عame ژوند او هوساینه تهدید کري
فعاله برخه اخیستنه د هر افغان ملي وجیبه ده .

پر ماشومانو د کار تحميل جواز نلري.

۵۵ مه ماده:

[.....] د عسکري د مکلفيت د دوری د تیرولو شرطونه د قانون له لياري
تنظيميري .

د افغانستان د جزا قانون

414 مه ماده:

که شخص په غير قانوني تصریح شوو حالونو يا د صلاحیت لرونکو مقامونو د امر
څخه غیر بل شخص ونيسي ، توقيف يې کري يا يې د کار څخه منع کري ، د
حالونو سره سم په متوسط حبس محکوميري .

415 مه ماده:

که نیول توقيف او منع کول د داسي شخص په وسیله تر سره شیچې رسمي لباس
بي له دي چي حق يې ولري استعمال کري يا خپل ځان په دروغجن صفت
متصرف يا یو جعلی امر د دولتي مقامونو امر په عنوان خلکو ته بشکاره کري د

احوالونو سره سم په اوږده حبس چه د لس کلونو خخه زیات نه وي محاکومیري.

۴۱۶ مه ماده:

که نیول ، توقیف او منع کول په زور او اکراه یا د قتل په تهدید یا د بدنی اذیت تهدید سره یو خای وي یا دا چه ارتکاب کوونکی د دولتي موظفينو د جملې خخه وي د دي قانون د (۴۱۵) مادي د تاکل شوي جزا په اکثری اندازی محاکومیري.

د اطفالو د سرغرونو د رسیدکې قانون

۸ مه ماده:

د طفل حجز د هغه د اصلاح او روزني د حل د وروستي لاري په توګه کتیل کيوي. محکمه د حجز د مودي په تاکلو کې د دي قانون د حکمونو مطابق د هغه د شوونی (ممکنه) حد اقل موده په پام کې نيسې.

۱۰ مه ماده:

(3) د اطفالو اختصاصي محکمه والک لري چې د محکمي خخه د مخه د توقیف د حکم د صادرولو په وخت کې د طفل د توقیف کولو په عوض د حل نوري مناسبي لاري مطا لعه کړي.

۲۰ مه ماده:

(1) د عقل او پوهی خاوند طفل چې د دولس کلنی سن یې نه وي بشپړ کړي ، د جنحي یا جنایت د جرم د ارتکاب په صورت کې د تحقیقاتو د بشپړولو لپاره حجز لاندی نه نیول کېږي. خارنوال هغه د خارني لپاره قانوني مثل یا خپلوا نه د درجو له په پام کې نیولو او ضمانت اخیستلو سره سپارلي شي.

۳۹ مه ماده:

(۳) طفل د دوام حبس یا اعدام په مجازاتو باندي محاکوميداي نه شي.

**د ماشومانو د اختطاف او قاچاق جرمونو پرواندي د مبارزي د افغانستان انتقالی
اسلامي دولت د ريس جمهو فرمان (۱۳۸۱/۲۰۰۲)**

۲ مه ماده:

د ماشومانو اختطاف او لېردونه چې د مجرمينو د منظمو او بین المللی دلو لخوا
ترسره کېږي دولت د کورني او بهرنۍ امنيت پر ضد جرمونو په قطار کې شمارل
کېږي او دوسیه بې د کورني او بهرنۍ امنيت پر ضد جرمونو (قضایي) محکمي
صلاحیت لاندی راخی.

**د افغانستان د انتقالی اسلامي دولت د ريس جمهور فرمان د عسکري خدمتونو د
تنظیم په اړه: (۱۳۸۱/۲۰۰۲)**

۱. تول افغان نارینه اتباع چې عمر بې د ۲۲ او ۳۰ کلو پوري وي کولای شي چې
د خلورو کلونو لپاره په عسکري خدمت کې په داوطلبانه او قراردادي شکل
وظیفه اجرا کړي.

د افغانستان اساسی قانون فردی ازادي ته احترام لري او د اساسی قانون سره په مطابقت
تول ملي قوانین چې د ماشومانو په حقوقو پوري مربوط دي د ماشومانو په ازادي او
ساتني باندي متمركزه دي. کم عمر چې د افغانستان د ملي اردو لیکو کې د شمولیت لپاره
د جمهوري ریاست په فرمان کې راغلي دي د نړیوالو منل شوو بین المللی معیارونو خخه
اوچت دي د نړیوالو بین المللی معیارونو له مخي په ملي نظامي قوتونو کې د شمولیت
لپاره کم نه کم عمر ۱۸ کلنۍ په نظر کې نیول شویده.

نړیوال مقررات

د ماشومانو د حقوقنو د اخنياري پروتوكول کنواسيون په شخزو کې بشکيل ماشومانو (۲۰۰۰) [چي افغانستان په ۱۹ ستمبر کال ۲۰۰۲ د هفي سره الحق كريده]

3 مه ماده:

۱- تول غړي هيوادونه باید د ماشومانو لپاره په نظامي يا ملي خواکونو کې د شموليت عمر حد اقل د ماشومانو د حقوقو تړون د ۳۸ مادي سره برابر کړي دغه ماده د غرو هيوادونو د حکومتونو خخه غواړي چي باید د ۱۸ کلني عمر نه کمو ماشومانو د ساتني لپاره لازم اقدامات تر سره کړي.

4 مه ماده:

۱- هغه مسلحې دلي [.....] چه د دولت د مسلحو خواکونو خخه جلا فعالیت کوي باید هیڅ دول شرایطو کې د ۱۸ کالونو خخه کم عمره ماشومان د جنګ لپاره ونه ګماري.

۲- غړي هيوادونه مکلف دي چي د داسي ماشومانو د ګماراني او استعمال پر خلاف تول ممکنه اقدامات ترسره کړي په ځانګړي دول د قانون وضع کيدلو له لاري چي ددي ممانعت وکړي او دغه دول کرنې د یو جرم په دول وېښني.

۳- د دغه مادي اجرا به د هغه غړي دول پر قانوني وضعیت باندي چي د جګړي په حال کې دي اغیزه نه لري.

د مسلحو قواو او ګروپونو سره د ماشومانو ملتیا د پاريس اصول ، ۲۰۰۷

۲،۱ ماده:

د یو ماشوم د مسلحو قواو او یا دلو سره یو خای کيدل عبارت له هر کس نه دي چي عمر يې ۱۸ خخه کم وي مسلحو قوتونو یا ګروپونو ګمارلي وي باید په هر شکل چي وي استعمال په شمول د ماشومانو که هلکان وي یا انځوني استعمال يې د یو جنکيالي په صفت وي یا اشپز ، جوالی ، پیغام وروني جاسوسی او

جنسی مقصدونو لپاره وي دا یواحی د هغه ماشومانو پوري محدوده نه دي چې هغه په شخړه کې مخامنځ برخه اخیستي وي یا یې اخلي.

د روم د بین المللی جنایی محکمی اساسنامه [افغانستان په کال ۲۰۰۳ فبروری میاشت کې عضویت تلاسه کري]

8 مه ماده ، جنگی جنایات:

۸.۲ په دي اساس نامه کې «جنګي جنایتونه» لاندي معناوي ورکوي: [په غير بین المللی مسلحو شخړو کې د تطبیق ور قوانینو او رواجونو خڅه سرغزنه] ۸.۲ (ه) (vii) د ماشومانو ګمارنه چې عمر يې د ۱۵ کالونو خڅه کم وي په مسلحو قواو یا کروپونو کې یا د دوي استعمال چې په جنکونو کې فعاله ونده واخلي.

هغه قواعد چې ماشومان باید په مسلحو قواو او کروپونو کې ونه ګمارل شي یا ماشومانو ته په شخړو کې د ګډون اجازه ورنکړل شي د بین المللی عرفی قوانینو له لاري تنظیمېږي چه هغه په بین المللی او غير بین المللی شخړو په دولتي قواو او غير دولتي کروپونو باندي یو شان د تطبیق ور دي هغه حقوق بشري تړونونه او مقررات چې د ماشومانو کم نه کم عمر په شخړو کې د وندي اخیستني لپاره د منلو ور دي هغه د ۱۸ کلنۍ پوري اوچت کړیدي. د ماشومانو د حقوقو د اختياري پروتوكول کنواسيون هغه ماشومانو په اړه چې په جنګ کې بنکیل وي د پروتوكول د غرو هیوادونو خڅه غواړي چې د ماشومانو کم نه کم عمر په جنکونو کې د اجراري ګمارني او وندي اخیستني لپاره ۱۸ کلونو ته اوچت کړي. د افغانستان دولت د ماشومانو د حقوقو د اختياري پروتوكول کنواسيون سره خپل الحق د ۲۰۰۲ کال د دسمبر په میاشت کې کړیدي. علاوه له دي اختياري پروتوكول یاغیان او

نوري غيري دولتي مسلحې ډلي بي د ۱۸ کلنۍ نه لاندي خلکو په شخرو کې د ګمارني او ګتني اخيستني لپاره په هر شکل او هر قسم شرایطو کې منع کړي دي.

۳. پر ماشومانو جنسی تیری او نور دولونه د تیری

هر وخت چې مونږ د ماشومانو د حالاتو په اړه د اسلامي اصولو خبری کوو قران او سنت په واضح ډول هر هغه عمل او ګرنه چې د ماشومانو په تربیت او پالنه باندي یا د ماشوم پاره سالم چاپیریال او ماشوم ته جسمی ، ذهنی او روانی نقصان رسوی منع ګرځولي دي او ويلي چې مرتکب کبدونکي یې ملعون دی جنسی تیری او زور زیاتي له ماشومانو سره د ماشومانو په حقوقو باندي یو د لوی تیریو خڅه ګنل کېږي د اسلام قانون د ماشومانو د علیا کټو په خوندیتوب باندي تینګار کوي. په نتیجه کې ماشومان د ټولني یو اسیب پذيره قشر دی چې د هر قسم جنسی زور زیاتي په وراندي ملاتېر ته اړتیا لوی.

قران کريم:

الله تعالى فرمایلی دي:

**«وَلَا تَقْرِبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بِطَنَ
وَلَا تَقْتُلُوا النَّفَسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
ذَلِكُمْ وَصَاعِدُكُمْ بِهِ لَعْلَكُمْ تَعْقِلُونَ» (سورة
الانعام ١٥١)**

او مه نېدی کېږي فواحشو (بي حیابي ، ناکارو کارونو) ته هغه چې بنسکاره وي له دي (فواحشو) او هغه چې پت وي ، او مه وزئنی تاسی نفس هغه نفس چې حرام کړي دي الله (وژل بي) مګر (وزئنې بي) په حقه سره دا (څلور نهی او یو امر) حکم کړي دي الله تعالى تاسی ته په دي سره له پاره د دي چې عقل و چلوئ (پکښي) تاسی. (انعام سوره ، ١٥١ ايت)

الله تعالى همدارنکه فرمایي:

«وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولاً» (سورة الاسراء ٣٤)
او وفا کوئ په عهد (د الله) ، بیشکه چې عهد دي پوبنتیدلي شوي (له عاهده). (اسراء سوره ، ٣٤ ايت)

«وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ» (سورة البقرة ١٩٠)
تجاوزه مه کوئ ځکه چې د الله ج تجاوز کوونکي نه خوبنېږي. (بقره سوره ، ١٩٠ ايت)

پر ماشومانو باندي جنسی تيري د هفو کسانو له خوا چې د ماشومانو د ساتني او پاملنۍ دنده په غاړه لري د اعتماد په وړاندې یو دول خيانت شمېرل کېږي او د ژمنې او وعدې ماتول دي چې د الله ج پر وړاندې ګناه دي. اسلام د اعتماد پر وړاندې له خيانت خخه کړکه لري. الله ج فرمایي:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتَكُمْ وَإِنَّمَا تَعْلَمُونَ»
(سورة الانفال 27)

اې هفو کسانو چې ايمان راوري ، د الله ج او د هغې د پېغمبر سره خيانت مه کوئ ، همدا دول په هفو شيانو کې چې تاسوته د امانت په ډول سپارل شوي خيانت مه کوئ ، او خپله پوهيرئ چې باید خيانت ونه شي. (انفال سوره ، ۲۷ ايت)

په هغه ماشوم جنسی تیرې چې د بنو او بدرو ترمنځ توپیر نه شي کولي او پوهيرئ چې په خه مجبور شوي دي ، د یو انسان پر وراندي د جسمی او روانی تاوتریخوالی یوه لویه نوعه ده. اسلام هم دا عمل یوه لویه کناه پیژندلي ده او د اسلام په جزاې حقوقو کې یو لوی جنايت بلل شوي دي.

لنده تشریح: د جنسی تیرې په صورت کې کیدای شي یو ماشوم خپل ژوند له لاسه ورکېي ، او یا وروسته کیدای شي د خپلې کورنۍ د غړيو له لورې ووژل شي په ځانکړي ډول د ماشومانو نجونو د

قصبو په اړه د یو کړه او غیر عادلانه منطق له مخي د دې پرځای چې د قرباني سره مرسته او د هغه ملاتر وشي هغه ملامت کنيل کېږي.

د یو ماشوم خخه ناوره ګته اخیستنه نه یوازې نوموري ته روانې ستونزه او روحي فشار پیدا کوي ، بلکې د هغه یا هغې په روحي او فزيکي وده باندي ناوره تاثير کوي.

«وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقُكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ»
(سورة الاعراف 80)

ڙباره: او (ياده کړه اي محمده دوي ته قصه د) لوط کله چې وویل خپل قوم ته آيا راتک کوي ئ تاسي دېر بد کار (لوساطت) ته چې نه دي رومبي شوي له تاسي خخه دي کار ته هیڅ یو له تولو خلکو (نو تاسي یې هم مه کوي). (اعراف سوره ، ۸۰ ایت)

«وَاللَّذَانَ يَأْتِيَانَهَا مِنْكُمْ فَآذُوهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا»
(سورة النساء ۱۶)
 ڙباره: او هغه دواړه سېږي چې راخي دي (قبیح کار ته) له تاسي نو ایداء ورسوئ دو ته ، نو که توبه او ويستله دي دواړو نه ، بیشکه چې الله دي بنه توبه قبلوونکي (د ګډه کارانو) دېر رحم والا (په انعام د اجر او ثواب سره). (النساء سوره ، ۱۶ ایت)

حدیث شریف:

اسلام په انسان باندي هر دول حمله او تیز ورتک منع کړي دي:

«كُلُّ مُسْلِمٍ عَلَى الْمُسْلِمِ حِرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ» (رواه مسلم)
 پیغمبرؐ وفرمایل: په ټولو مسلمانانو باندي د نورو مسلمانانو وینه ، ناموس او مال حرام دي. (دا حدیث شریف امام مسلم په صحيح ، کتاب البر ، فصل 4/1986 حدیث 2546
 نقل کړي دي)

لنده تشریح: پر ماشومانو باندې جنسی تیری د ناورو او بدۇ عنعناتو، رواجونو او د تاوتریخوالی خخه د سترکو د پېتولو په نتیجه کې صورت مومي او د تبعیضي باورونو او نظریاتو اساس کنبل کېږي، چې د اسلامي شریعت سره په تکر کې راھي او د ماشومانو د حقوقو د نقض يا ماتیدو سبب گرځي. په دې اوه اسلامي پوهان او مذهبی مشران د اسلامي قوانینو په توضیح کې مهم رول لري، چې د برابری او ترحم دستور ورکوي. اسلام تجاوز په ځانګړي دول پر ټوانو او زیانمنونکو کسانو باندې منع کوي او دعدالت او قانون منګولو ته د مجرمینو په سپارلو باندې تینکار کوي.

سره له دې چې بنځي د جنسی استثمار زیان منونکي دي، مکمن کوچني هلکان هم د جنسی استثمار لاندې راشي، د مثال په توګه د بچه بازی په شان ناوره رواج. پر ماشومانو جنسی تیری ممکن د هلکانو د هڅونې او بنکلا او یا هم د هغه لویانو د زور په نتیجه کې صورت ونیسي چې د دې هلکانو د ساتني او پاملنې لپاره ګمارل شوي او باور پړي شوي او په مقابل کې له دغه اعتماد سره خیانت کوي.

ملي قوانین

د افغانستان د جزا قانون

۴۲۷ مه ماده:

- ۱- که شخص د مونث سره زنا یا لواطت یا د نر سره لواطت وکړي د حالاتو سره سم په اورده حبس محکومیږي.
- ۲- د پورتنې فقرې فعل په یوه راتلونکي حالتونو کې د مشدده حالونو خخه شمارل کېږي.
- ۳- په هغه حالت کې چې مجنی عليه اتلس کلنۍ عمر نه وي پوره کړي.
- ۴- په هغه حالت کې چې ارتکاب کوونکي د دریسمې درجې پوري د مجنی عليه د چپلواوو خخه وي.

- ۳- په هغه حالت کې چې ارتکاب کوونکي د مجنی عليه تربیه کوونکي ، بنوونکي ، مستخدم او یا په یو قسم د اقسامو په هغه نفوذ او اختيار ولري.
- ۴- په هغه حالت کې چې مجنی عليه مړو خه (خاوند لونکي) بنځه وي.
- ۵- په هغه حالت کې چې د مجنی عليها بکارت د فعل د ارتکاب په سبب زايل شوي وي.
- ۶- په هغه حالت کې چې دوه نفره یا د هفي خخه زياتو په مجنی عليه د غلبي پيدا کولو دپاره یو تر بله سره مرسته کړي وي یا فعل یو د بل پسې مرتكب شوي وي.
- ۷- په هغه صورت کې چې مجنی عليه د فعل د ارتکاب په سبب په تناسلي مرض اخته شوي وي.
- ۸- په هغه صورت کې چې مجنی عليها حامله شوي وي.

۴۲۹ مه ماده:

- ۱- که شخص په عنف یا تهدید یا هم حيلې د چا په ناموس عام له دې چې مذکور وي یا مونث تيري وکړي او یا پري شروع وکړي په اورده حبس چې له اوه کلونو خخه زيات نه وي محکوميري.
- ۲- که مجنی عليه د اتلس کلنۍ عمر ته نه وي رسیدلي یا د جرم ارتکاب کوونکي د دې قانون د (۴۲۷) مادي د (۲) فقرې د درج شوېو اشخاصو د جملې خخه وي په اورده حبس چې د لسو کلونو خخه زيات نه وي محکوميري.

د اطفالو سرغرونو ته د رسیدګي، قانون

۷ مه ماده:

- د طفل مجازات حتی د اصلاح او روزني په منظور په شديد دول او له سپکاوي سره جواز نه لري.

تجاوز او د جنسی تاوټريخوالي نور شکلونه د افغانستان په جزا قانون کې په واضح او بنکاره ډول منع شوي دي. د افغانستان د جزا قانون د ۴۲۷ مادې له مخي (چې زنا او لواطت بي جرم پيژندلي دي) په ټولو وختونو کې د جنګي شرایط او وخت پر مهال هم د تطبیق وردي. د جنسی تاوټريخوالي عمل په هغه صورت کي مشدده حالت ځان ته غوره کوي کله چې د یو چا پر وراندي ترسره شي چې د اتلس کلنۍ عمر بي نه وي بشپړ کړي او یا هم کله چې مرتکب پر قرباني شوي کس نفوذ او والک ولري. په همدي دول د جزا قانون ۴۲۹ ماده هم جنسی تاوټريخوالي جرم ته مشدده حالت ورکوي کله چې دغه عمل د اتلسو کلونو د کم عمر هلك یا نجلي ماشوم پر وراندي ترسره شوي وي.

نړيوال مقررات

د ماشوم د حقوقو کټوانسيون [د افغانستان حکومت په ۱۹۹۴ کال د مارچ په میاشت کې په دې قانون پورې د ځان الحق کول اعلان کړ]

۳۵ مه ماده:

غږي هیوادونه باید ملي ، دوه اړخیز او خو اړخیز اقدامات په لار واچوی تر خو د ماشومانو د هر ډول تبتوونی ، پلورني او قاچاق خخه مخنيوي وکړي.

۳۷ مه ماده:

غږي هیواد باید تضمین ورکړي چې:
الف: هیڅ یو ماشوم باید شکنجه او په غیر انساني شکل مجازات او تحقیر نه شي.

د ژینو د ۱۹۴۴ کال کنوانسیونونو دریمه عمومي ماده:
د جنگ پر مهال د ملکيانو د ساتني په رابطه د ژینو (۴) کنوانسیون

۳۴ مه ماده:
یرغمل نيونه منع دي.

۲۷ مه ماده:
د ملاتر ور اشخاص په هر حالت کې د خان د حیثیت ، کورني حقوقو ، مذهبی اعمالو ، اعتقاداتو او د خپلو رسميونو او رواجونو مستحق دي. هر وخت له دوي سره باید انساني چلنډ وشي او د هر ډول تاوتریخوالی او ویرونکو اعمالو او بشکنځلو په مقابل کې باید ملاتر وشي. په ځانګړي ډول د بشو د حیثیت او شرافت په مقابل کې هر ډول عمل لکه جنسی تيري ، فحشا ته مجبورول او د هر ډول تجاوز په مقابل کې بی ملاتر او حمایت وشي.
په جګړه کې بشکیل دولت باید د هغه کسانو په اړه چې تر خپل حمایت او ملاتر لاندې لري د تولو مقرراتو په رعایت کولو سره د هغوي مزاج ، عمر او جنس او برابري په پام کې نیولو سره پرته له هر ډول نامساعد توپیر او تبغيض لکه نزادي ، مذهبی او سیاسي عقایدو سره سم چلنډ وکړي.

په جنگ کې د بشکيلو ماشومانو د حقوقو د کنوانسیون په اړه اختياري پروتوكول

۳ مه ماده:
۱ - په هر وسیله د ماشوم عرضه کول ، تحويلول او قبلول د لاندې مقصدونو لپاره:
الف: د ماشوم د جنسی استثمار به مقصد
ب: په جبری کار کې د ماشومانو ګهارل

د روم د نړیوال جنایي محکمې اساس نامه

۸ مه ماده ، جنگي جنایت:

۸.۲ په دي اساس نامه کې «جنگي جنایتونه» لاندي معناوي ودکوي: [په غير بين المللې مسلحو شخرو کې د تطبيق ور قوانينو او رواجونو خخه سرغونه] ۸.۳ (ه) د جنسی تيري ارتکاب ، جنسی مقصد لپاره برده داري ، د زور له لاري فحشا ته اړ ایستل ، د زور له لاري حامله کول ، کوم خه چې د ۷ مادي ، دویم بند (و) برخه کې تshireح شوي دي ، د زور له لاري شندول او یا هم هر دوں جنسی تاوټريخوالي چې د ژنو د څلورو کتوانسيونونو د ۳ مادي مشترکي سره سخت په تکر کې حسابېږي.

د ماشومانو (هلکانو او نجونو) پر وراندي جنسی تيري او یا هم د تاوټريخوالي نور دولونه په صريح او بنکاره دول د بشري حقونو نقض او ماتیدنه ده او د نړیوالو بشريالني د قانون له مخي شرګنده سرغونه شميرل کيري. د جنسی تاوټريخوالي د ملاحظي ور ځيني عملونه ممکن یو جنگي جنایت او یا هم د بشريت پر وراندي یو جنایت وبلل شي. د مسلحو شخرو په شرایطو کې ، تجاوز او د جنسی تاوټريخوالي نور شکلونه د ژنو د کتوانسيون او د الحاقی پروټوكولونو له مخي منع شوي دي. د کتوانسيونونو هغه موارد چې په ماشومانو پوري اوه لري ، په بنکاره دول پر ماشومانو باندي جنسی تيري منع کوي.

د انساني رفتار يا چلنډ مکلفيت چې د ژنيو کتوانسيونونو په ۳ مشترکه ماده کې ذکر شوي دي ، په ضمني چول د بنخو او ماشومانو پر وراندي جنسی تيري او نور جنسی تاوټريخوالي منع کړي دي. د ژنيو ۴ کتوانسيون ۲۷ ماده په بنکاره دول لاندي اعمال منع کوي او داسي وايي: «بنخوي (د نجونو په شمول) د دوي د عزت او وقار په وراندي له هر دول تيري خخه باید په ځانګړي حمایت شي مخصوصاً د جنسی تيري ، د زور له لاري فحشا ته مجبورول او د عنف پر وراندي د هر دول تجاوز پر وراندي .

۴. د ماشومانو اختطاف

د دي په پام کې نیولو سره چې اسلامي قوانین د کورنيو او ماشومانو په ساتنه او ملاتې تینکار کوي ، د ماشومانو نیونه او تبستونه د هغوي د خپلې خوبنې او یا هم د هغوي د ولې له رضایت خخه پرته ، د یوی لندي یا هم او بدې مودې له پاره پرته له کوم موجه دلیل خخه یوغير قانوني او د انساني کرامت او کورني مخالف عمل دي . دغه عمل د بشري حقوقو د نړیوال قانون او د ژینو د کتوانسیونونو له مخي یوه واضح او بنکاره تخطی دی او د بشريت پر وراندي د جنګي جنایتونو او د بشر پر وراندي له جنایت خخه شمیرل کېږي .

قرآن کربم:

**«وَادْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلُ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
تَحَاوُفُونَ أَنْ يَتَخْطَّفُوكُمُ النَّاسُ» (سورة الانفال 26)**

ڇباره: او یاد کړئ تاسی هغه وخت چې تاسی لیر ضعیف کري شوي وئ په ځمکه کې ویریدئ تاسی له دي نه چې و به تبنتوي تاسی خلک. (انفال سوره، ۲۶ ایت)

حدیث شریف:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
«عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ قَالُ اللَّهُ
ثُلَاثَةُ أَنَا خَصَّمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ أَعْطَى بِي
ثُمَّ أَعْذَرَ وَرَجُلٌ بَاعَ حُرَّاً فَأَكَلَ ثُمنَهُ وَرَجُلٌ
اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْفَى مِنْهُ وَلَمْ يُعْطِ أَجْزَهُ»
(صحیح بخاری جزء ۷ صفحه ۴۷۱)

ڇباره: د آبوهیره خڅه روایت دي چې پیغمبر وفرمایل: درې کسان دي چې د قیامت په وړ به زه د هغوي دینمن وم ، اول هغه کس چې زما په نوم پیمان او ژمنه کوي او وروسته هغه ماتوي ، دوويم هغه کس چې یو ازاد انسان خرڅوي او قیمت یې خوري او دریم هغه کس چې له یو چا کار اخلي او مزدوری یې نه ورکوي. (صحیح بخاری جزء ۷ صفحه ۴۷۱)

«قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «لَيْسَ مِنْ لَمْ
يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيَعْرِفُ حَقَّ كَبِيرَنَا» (مسند احمد)
ڇباره: رسول الله فرمایلی دي: هغه ډله چې زموږ په ماشومانو رحم ونه کړي او د مشرانو مو احترام ونه کړي زموږ خڅه نه ده. (مسند د حمد)

لنده تشریع: مور او پلار ، نیکه کان او رسمي ولي د ماشومانو د غوبښتو او ملاحظاتو قانوني مراقبت کوونکي دي ، هر بل خوک چې د زور یا بلې لارې ماشوم اختطاف کوي په حقیقت کې د ماشومانو ګټو ته صدمه رسوي ، په داسې حال کې چې دا عمل منع شوي دي.

اختطاف اکثرآ د جنسی ګتي اخيستني ، د ماشومانو د قاچاق ، د بدن د غړو د خرڅولو ، د ماشوم د کورني خڅه د پیسو د ترلاسه کولو او همدارنکه د مسلحو ډلو سره د ماشوم د استخدام ، استفاده کول او ارتیاط درلودلو په مقصد ترسره کېږي ، اسلامي شریعت بل ته د ضرر نه رسولو د اصل پر استناد په هر دول شرایطو کې هر دول انسان تبنتونه او ناوره

کته اخیستنه منع کوي. نو له دي امله انسان تبیتونه د اسلام په قوانینو کې خرگنده سرغرونه کنل کېږي او ایجابوي چې مرتکبین یې د عدالت منکولو ته وسپارل شي.

ملي قوانین

د افغانستان اساسی قانون

۲۴ مه ماده:

ازادي د انسان طبعي حق دي. دا حق د نورو له ازادۍ او له عامه مصالحو پرته چې د قانون له لاري تنظيميوري حدود نه لري. د انسان ازادي او کرامت له تيري خوندي دي. دولت د انسان ازادي او کرامت په ساته او درناوي مکلف دي.

د افغانستان د جزا قانون

۴۱۴ مه ماده:

که شخص په غیر قانوني تصریح شويو حالونو يا د صلاحیت لرونکو مقامونو د امر خخه غیر بل شخص ونيسي ، توقيف یې کړي ، يا یې د کار خخه منع کړي د حالونو سره سم په متوسط حبس محکوميوري.

۴۱۵ مه ماده:

که نیول ، توقيف او منع کول د داسي شخص په وسیله تر سره شي چې رسمي لباس یې له دي چې حق یې ولري استعمال کړي یا خپل ځان په دروغجن صفت متصف يا یو جعلي امر د دولتي مقامونو د امر په عنوان خلکو ته بنکاره کړي د احوالو سره سم په اورده حبس چې د لسو کلونو خخه زيات نه وي محکوميوري.

۴۱۶ مه ماده:

که نیول ، توقيف او منع کول په زور او اکراه يا د قتل په تهدید يا د بدني ازيت د

تهديد سره يو خاي وي يا دا چې ارتکاب کوونکي د دولتي موظفينو د جملې خخه وي د دي قانون د (۴۱۵) مادې د تاکل شوي جزا په اکثرې اندازې محاکوميري.

۴۱۸ مه ماده:

که يو شخص يو ماشوم چې د اوه کلنۍ عمر يې نه وي بشپړ کړي یا نور اشخاص چې د خپل څان په ساتنه قادر نه وي په خپله یا د بل شخص په وسیله اختطاف او یا په کنډواله کې خوشی کړي په متوسط حبس چې د دریو ګلونو خخه زیات نه وي محاکوميري.

۴۱۹ مه ماده:

ددې قانون د (۴۱۸) مادې د درج شوي جرم په اثر د طفل یا شخص د اعضاوو خخه یوه عضوه تلف یا معیوب شي ارتکاب کوونکي عمدې زخم په جزا او که په مرګ منجر شي د عمدې قتل په تاکل شوي جزا محاکوميري.

د افغانستان اساسی قانون د ازادی پر حق تینکار کوي او خرگندوي چې انساني کرامت او ازادی له تيرې خوندي ده. حق يوه الهي تحفه ده چې په خاصو شرایطو کې محدودېږي. د افغانستان د جزا قانون د ازادی په اړه ځانګړي تینکار کړي او په صريح دول وايې چې هغه مامورین چې د قانون سره سم د ازادی د محدودولو صلاحیت لري هغوي هم د خاصو شرایطو لاندې د ازادی د حق د محدودولو والک لري. دا ځانګړي شرایط د قانون له مخې تعريف شوي دي. د افغانستان د اساسی قانون او د جزا د قانون سره سم د ماشومانو اختطاف په واضح دول له قانون خخه سړغړونه ګښل شوي ده او یو جرمي عمل تشکيلوي.

نړیوال مقررات

۱۹۴۸ کال د بشري حقوقو نړیواله اعلامیه

۳ مه ماده:

هر شخص د شخصي ازادي ، امنيت او د ژوند حق لري.

۹ مه ماده:

هیڅوک باید په خپل سر توقيف ، حبس او تبعید نه شي.

د غیر بین المللی منازعاتو په اړه د (۱۹۴۹) د زنيو د کنوانسيونونو الحافي
پروتوكول (۱۹۷۷ دویم پروتوكول)

۴ مه ماده:

په غیر له دي چې مخکې په عمومياتو کې ذکر شول ، لاندې اعمال چې په اول پرکراف ذکر شوي د هفو اعمالو خخه دي چې د افرادو پر وراندي په هر وخت او هر خای کې منع دي او منع به وي.

۱- د یو چا د ژوند ، روغتیا او فزیکي او روانی سلامتي پر وراندي تیری کول په ځانګړي دول قتل او همدا ډول ظالمه چلنډ لکه شکته ، د غړي پړی کول او د جسمی تاوږيدخواي نور شکلونه.

۲. دله بیز مجازات

۳. برغمل نیونه

۴- تروریستی کړنې

۵- انساني کرامت ته سپکاوي ، په ځانګړي دول تحقیر کوونکي او توهین کوونکي چلنډ ، جنسی تیری ، په جبری شکل فحشا ته اړ کول او د تیری نور ناوره شکلونه.

۶- غلام ساتنه او په توله معنا سره د غلامي تجارت

۷- لوټول یا غارت کول

۸- د ذکر شويو اعمالو په ترسره کولو تهدیدول

د ماشومانو د حقوقو د کنوانسیون (د ۱۹۸۹ کال د نومبر ۲۰ مصوبه) [افغانستان د ۱۹۹۴ کال د مارچ په ۲۸ د دی کنوانسیون سره د یو ځای کيدو اعلان وکړ] .

۳۵ مه ماده:

غږي هيوادونه باید ملي ، دوه اړخیزی او خو اړخیزی اقدامات په لار واچوي تر خو د ماشومانو د هر دول تبنتونې ، پلورني او قاچاق خخه مخنيوي وکړي.

د روم د نړیوال جنایي محکمې اساس نامه

۸ مه ماده ، جنگي جنایتونه:

۸،۲. په دي اساس نامه کې «جنگي جنایتونه» لاندي معناوي ورکوي: [په غیر بين المللې مسلحو شخرو کې د تطبیق ور قوانینو او رواجونو خخه سرغزنه] ۸،۲. (ج) (iii) برغملنونه

د ژنيو د کنوانسیونونو ۳ مشترکه ماده د ملکي وګړو پر وراندې د چلند په اړه پهوضاحت سره بیان کړي او د ماشومانو تبنتونه یې په بنکاره او صریح دول منع کړي ده. د ملکي وګړو په ژوره بې ځایه کول او ایستله د ژنيو په دواړو کنوانسیونونو کې منع شوي دي او په دې کې د ماشومانو د تبنتونې نمونې هم شاملې دي. په انسان تبنتونه کې په جبری شکل ورکیدل هم شامل دي چې د خو نړیوالو سندونو له مخې منع شوي دي. پر دې سر بيره په ژوره له ازادۍ محرومول د نړیوال عرفې مقرراتو له مخې چې د تولو دولتي او غير دولتي بنکیلو دلو له خوا د تطبیق ور دي ، منع شوي دي.

۵. پر بنوونځیو او روغتونونو باندي حملې

دا بنکاره ده چې بنوونه او روزنه د یوې ټولنې د روښانه راتلونکي له پاره اساس او بنست دی. بنوونې او روزنې ته لاس رسی د هر انسان په حانګړي دول د ماشومانو یو اساسی او مسلم حق دي. بنوونه او روزنه د اسلام د سپیڅلی دین، ملي او نړیوالو سندونو له مځی د هر ماشوم حق دي، پرته له دې چې هغه نجیلی ده که هلك. روغتیا ته د لاس رسی حق په دې معنا ده چې تول وګړي پرته له هر دول تبغيض روغتیایي خدمتونه او اسانتياوو ته لاس رسی ولري، دا لاس رسی خلور مشترک ابعاد لري لکه، فزيکي لاس رسی، اقتصادي لاس رسی، معلوماتي او له هر دول تبغيض پرته لاس رسی. فزيکي روغتیایي خدمتونه، مواد او اسانتياوي پايد د ټولنې تولو قشرونو ته په حانګړي دول زيانمنونکو ډلو ته په خوندي شکل او په متناسب شکل او د مالي توان سره سم برابري شي. همدا دول خلک حق لري چې د روغتیایي مسایلو په اړه معلومات په لاس کې ولري ترڅو معلومه کړي چې ټولو ته روغتیایي خدمتونه له هر ډول تبغيض پرته وراندې شوي دي. د روغتیایي خدمتونو په اړه یوه بله مهمه موضوع ده چې روغتیایي خدمتونه پايد د خلکو له پاره د منلو وروي، په دې معنا

چې خدمتونه او اسانтиاوي باید دخلکو د فرهنگ او ذهنیت سره سمی وي او په داسې ډول پلán شي چې د خلکو له پاره د منلو ور وي.

«قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ» (سورة الزمر ۹)

ڇباره: ووایه (ای محمده!) آيا برابر دي سره هغه کسان چې پوهيري (او خاوندان د علم دي) او هغه کسان چې نه پوهيري (جاھلان وي، بلکه برابر نه دي) بيشکه دا خبره ده چې پند اخلي خاوندان د خالصو عقلونو. (الزمرسوره ، ۹ ايت)

په اسلام کې د بنوونې او روزنې له حق خخه انکار کولای نه شو. پیغمبر ﷺ د جنګ درې کسه بنديان د اسلامي تولنې غريو ته د تعليم د ورکولو په مقابل کې خوشي کړل ، پردي سريره بي په دي تاكيد وکړ چې:

«قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيقَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ » (سنن ابن ماجه)
ڇباره: پیغمبر ﷺ د علم په اړه فرمایلي دي چې (علم په هر نارينه او بنجینه فرض دي) (سنن ابن ماجه)

په اسلامي قانون کې فريضه هغې عمل ته ويل کيري چې سرته نه رسول بي له ځان سره جزا لري. د بنوونځيو او روغتونو د حملو په اره د تشخيص اصل چې پورته ذکر شو د تطبيق ور دي. بنوونځي او روغتونونه د ملكي ځایونو خخه شميرل کيري او له هر ډول حملې خوندي دي. د بنوونځيو او روغتونونو تخريبيول په ځمکه کې د فسادونو خخه شميرل کيري او سخته سرا لري.

قرآن کريم:

«وَلَوْلَا دَفْعَ اللَّهِ النَّاسَ بِعْضُهُمْ بِيَنْعَصُ لَهُدْمَتْ صَوَامِعُ وَبَيْعَ وَصَلَوَاتٍ وَمَسَاجِدٌ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌ عَزِيزٌ» (سورة الحج ٤٠)

ڇيارةه او که چيري نه وي دفع کول د الله خلکو لره ھيني د دوي لره په ھينو نورو باندي خامخا نړولي شوي به وي تکيي او مدرسي او عبادتخاني او مسجدونه چي ياد شي په هفو کې نوم د الله دير ، او خامخا مرسته به وکړي هر موږو الله له هغه جا سره چي مرسته ورکوي (دين د) دغه (الله) ته ، بيشکه چي الله خامخا قوي (د خپلو احکامو په تفیدولو کې) دير زورو والا دي (په هر چا). (الحج سوره ، ٤٠ ايت)

«وَإِلَى ثُمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمَ اغْئُدُوا أَلَّهُ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٌ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنْ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرْكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّيَ قَرِيبٌ مُحِبٌ» (سورة هود ، آيه ٦١)

ڇيارةه او (ليړلي موښر) ثموديانو ته (قومي) ورور د دوي صالح. وي ويل اي زما قومه عبادت کوئ (یواخې) د الله ، نه شته تاسي ته هیڅ برحق معبدو غیر له ده ، هم دغه (الله) پيدا کړي بئ تاسي له حمکي (چي آدم يا ماده د نطفې ده) او اوږده عمرونه یې درکړي دې تاسي ته په دغې (حمکي) کې نو مغفرت وغواړي له ده خخه (او په وحدانيت یې ومنئ) بيا رجوع وکړي ده ته (له عبادتونو د نورو ،) بيشکه رب زما دير نړدي دي (په رحمت او په فضل خپل سره) بنه قبلوونکي د دعا دي. (هدود سوره ، ٦١ ايت)

د بنوونځيو ارزنيست او وضعیت د مسجدونو په شان دي ، لکه خه ډول چې د پخوانيو پېړيو را هيسي له مسجدونو د عبادت ترڅنګ د ماشومانو (که هلکان دي يا جونه) د تعلیم له پاره هم کېه اخیستل کېږي.

«وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا» (سورة البقرة ١١٤)

ڇيارةه: او خوک دی لوی ظالم (بلکه نشته) له هغه چا خخه چي بندوي مسجدونه د الله له دی چي ياد کړي شي په هغو کې نوم د الله او کوبنښ کوي په ورانولو (او شارولو) د هغو کې. (بقره سوره ، ۱۱۴ ايت)

له همدي امله د زده کړي په هر مرکز حمله کول د اسلامي شريعت له مخي منع دي.

حديث شريف:

يزيد ته د اول خلیفه ابوبکر صدیق ^{رض} له لوري په لاندې شیانو هدایت شوي و:

«وَإِنِّي مُوصِيكَ بِعَشْرَ لَا تَقْتُلَنَّ امْرَأَةً وَلَا صَيْئًا وَلَا كَيْرًا هَرَمًا وَلَا تَقْطَعْنَ شَجَرًا مُثْمِرًا وَلَا تَحْرِبْنَ عَامِرًا» (موطاً مالک)
 ڇيارةه: زه تا ته لس لارښوونې کوم: ماشومان ، بشنجي او سپینږي مه وژنه ، میوه لرونکي ونې مه پړي کوه او تعمیرونه مه ورانوه. (مالك فی موطا)

لنده تشریح: له هغې خایه چي بنوونځي د علم او معرفت کورونه دي ، اسلام د هغوي تخریب منع کړي دي.

له بل لوري پیغمبر ^ص وفرمایل چي خدای ^ح انسان د ځمکي د ابادي (نه د تخریب) له پاره د خلیفی په حيث تعین کړي دي.

ملايکو خدای ج ته وویل چې:

«قَالُوا اتَجْعَلْ فِيهَا مِنْ يَفْسَدْ فِيهَا» (سورة البقره 30)

ڇيارةه: نو وویل پېښتو آیا ګرځوي ته په ځمکه کې هغه خوک چي فساد به کوي په دي کې او توبويي به (په ناحقه سره) ويني. (بقره سوره ، ۳۰ ايت)

له بلي خوا دا د هر مسلمان شرعی دنده ده د دي پر خاي چي د بدبو او فسادي اعمالو سبب وکړي له منع شويو شيانيو خان وژغوري.

«روي مسلمُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ الْمَلَائِكَةَ لِتَضْعُ أَجْنِحَتِهَا لِطَالِبِ الْعِلْمِ رَضِيَّ بِمَا يَصْنَعُ» (صحیح مسلم)
ڇباره: ملايکي خپلې وزري د هفو کسانو د پينو لاندي د هغوي سره د خوشالي د بنسکاره کولو په خاطر هواره وي خوک چي د علم لمتون کوي. (صحیح مسلم)

«حَدَّثَنَا أَبُو التُّعْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ زَيَادِ بْنِ عَلَاقَةَ، عَنْ أَسَامَةَ بْنِ شَرِيكٍ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَاءَتِ الْأَعْرَابُ، نَاسٌ كَثِيرٌ مِّنْ هَا هُنَا وَهَا هُنَا، فَسَكَّتَ النَّاسُ لَا يَتَكَلَّمُونَ غَيْرُهُمْ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَغْلِنَا خَرْجٌ فِي كَذَا وَكَذَا؟ فِي أَشْيَاءِ مِنْ أُمُورِ النَّاسِ، لَا يَأْتِنَا بِهَا، فَقَالَ: يَا عِبَادَ اللَّهِ، وَضَعِ اللَّهُ الْخَرْجَ، إِلَّا أَمْرَءٌ أَفْتَرَقَ أَمْرًا ظَلَمًا فَذَاكَ الَّذِي خَرَجَ وَهَلَكَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنْتَ دَاوِي؟ قَالَ: نَعَمْ يَا عِبَادَ اللَّهِ تَدَاوِوا، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَ لَمْ يَضْعِ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ شَفَاءً، غَيْرَ دَاءٍ وَاحِدٍ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا خَيْرُ مَا أَعْطَيَ الْإِنْسَانُ؟ قَالَ: خُلُقُ حَسَنٍ.» (سنن

ابي داود، جزء 4، صفحه 1)

ڇباره: اسامه د شريك زوي ووبل: زه د پيغمبر سره و م چې خو عرب چې په صحراء کې ناست و راغل، شاه و خوا دېر کسان و، هیڅ یو له دوي په خې شي خبرې نه کولي، هغوي ووبل: د خداي چې پيغمبره! موږ زياتي ستونزې تجربه کوو او دا هغه مسایل و په کوم کې چې خلکو ته تاوان نه رسپوري. هېڅ وفرمایل: د خداي چې بندکانو! الله چې تول مشکلات ليري کري دي مکر په هغه صورت کې کله چې یو انسان په بل انسان باندي بي انصافه نهمت ولکوي، دا هغه شخص دي چې ستونزې او مشکلات به په سروري. هغوي ووبل: د خداي چې پيغمبره! ايا موږ کولي شو چې له هغو شيانيو د ناروغانو د تداوى له پاره

کته واخلو؟ پیغمبر ^ص وفرمایل: د خدای ^ح بنده کانو ، تاسو کولي شئ چې د درملنې له پاره تري کته واخلئ. الله ^ح هیڅ داسي مرض او درد نه دي پیدا کړي چې د هغې له پاره یې دوا او دارو نه وي جور کړي پرته له یوې ناروګۍ. هغوي پوبنتنه وکړه هغه خه دي اې د خدای ^ح پیغمبره؟ پیغمبر ^ص په حواب کې ورته وفرمایل: هغه زښت دی. هغوي وپوبنتل کوم شي بنه دي چې یو انسان ته ورکول شي؟ هغې وفرمایل: یو بنه شخصیت. (سنن ابی دادو، ۴ برخه ، اوله صفحه)

ملي قوانین

د افغانستان اساسی قانون

۴۳ مه ماده:

زده کړه د افغانستان د تولو اتبعاو حق دي چې د لیسانس تر درجې پوري وریا د دولت له خوا تامینېږي.

۴۴ مه ماده:

دولت مکلف دي چې د بخو د زده کړو د پراختیبا او توازن د ایجاد په منظور ، د کوچیانو د زده کړو د بنه والي او په هیواد کې د بې سوادی د له منځه ورلو لپاره اغیزمن پروګرامونه طرح او تطبيق کړي.

۵۲ مه ماده :

دولت د افغانستان د تولو اتبعاو لپاره د ناروګيو د مخنيوي او د وریا علاج وسیلې او روغتیاپی اسانټیاپی د قانون له احکامونو سره سم تامینوي.

دولت د قانون سره سم د خصوصي طبی خدمتونو او روغتیاپی مرکزونو جورول او پراختیا هڅوي او ملاتېرې کوي.

دولت د سالمي بدنبال روزنې د پیاوړتیا او د ملي او سيمه یېزو ورزشونو د پراختیا

لپاره لازم تدبیرونه نیسي.

۵۳ مه ماده:

دولت د شهیدانو او مفقودینو له پاتې کسانو، د معلولینو او معیوبینو د بیا خواکمنی او په تولنه کې د هغوي د فعالې وندې اخیستنې په خاطر د مالي مرستو او روغتیایی خدمتونو د تنظیم لپاره د قانون د حکمونو سره سم لازم تدبیرونه نیسي.

دولت د مقاعدينو حقوق تضمینوي او زرو کسانو، بې سرپرسته بنجو، معیوبینو، او معلولینو او بې وسه یتیمانو سره د قانون د حکمونو سره سم لازمي مرستې کوي.

د افغانستان د جزا قانون

۳۶۹ مه ماده:

۱- که خوک په عمدأً د زهرناکو مکروبي یا نورو مضرو شیانو په اچولو چې د عامو خلکو صحت ته مضري وي په خا، د اوبو په مخزن، عمومي ذخیره خانې یا نورو شیانو ته چې د عامو خلکو د استعمالولو په منظور تیار شوي وي دخلکو ژوند یا مالونه د خطر سره مخامنځ کړي په دوام لرونکي حبس محکوميري.

۲- که د پورتنې فقرې د درج شوو جرمونو ارتکاب د انسان مرگ ته منجر شي ارتکاب کوونکي په اعدام محکوميري.

۳۷۰ مه ماده:

که خوک خا، یا عمومي مخزن یا بل هر شي چې له دې نوعې خخه وي فاسد کړي په داسي دول چې د هغې په اثر بې مطلوبه ګته کمه شي، په لنډ حبس یا نقدي جزا چې د دولس زرو افغانیو خخه زیاته نه وي محکوميري.

۳۷۱ مه ماده:

۱- که خوک آلي، نل یا د اوبو، برق، غاز د مرفقونو مخصوصي آلي یا نور عمومي

مرفقونه عمداً مات یا تلف کړي چې د هغې په اساس عمومي مرافقونه معطل شي ، په متوسط حبس او نقدی جزا چې د پنځه ويشتولو زرو افغانیو خڅه زیاته نه وي یا ددې دوارو جزاکانو خڅه په یوې محكومېږي.

2. که خوک عمداً صحی ثابت یا د انتقال ور تاسیسات یا په هغه کې موجود وسایل خراب ، تلف یا متضرر کړي یا د هغې یو شې د کاره واچوی یا بې د استفادی خڅه وباسي په متوسط حبس چې د دوه کلونو خڅه کم نه وي محكومېږي.

3. که خو په خطا سره د دي مادي د (۱) فقرې د یوه درج جرم ارتکاب کوونکي شي په لنډ حبس او نقدی جزا چې د پنځه زرو افغانیو خڅه زیاته نه وي محكومېږي.

د تعليم حق د افغانستان په اساسی قانون او همدارنګه د اقتصادي ، اجتماعی ۱ و فرهنگي حقوقنو په نړیوال میثاق کې تضمین شوي دي. دي میثاق ۱۳ ماده تصریح کوي چې دولت مکلف دي خو لومړني تعليمات په وریا دول ، په پراخه کچه او په جبری دول برابر کړي. همداراز د اساسی قانون ۴۳ ماده تر لیسانس درجی پوري په وریا توکه تحصیل او تعليم تضمینوي او برسيره پر دي له دولت خڅه غواړي چې دي هدفونو ته د رسیدو لپاره نړیوال پروګرامونه تطبیق کړي. دي نه علاوه اساسی قانون تعليم او تحصیل ته د بنټو او کوچیانو د مساوی لاسرسی په وراندي مثبت تبعیض هم تصریح کوي.

د افغانستان د اساسی قانون د ۵۲ مي مادي پر بنست، د افغانستان حکومت وعده ورکړي چې مجاني روغتیاې خدمات به تولو هیوادالو ته برابروي. د افغانستان د حکومت له لوری د کوچنیانو د حقوقونو د کتوانسیون د تصویب سره پر دغه موضوع لا زیات تینکار شوېدي چې د هغې پر بنست حکومت د دي وعده ورکړي چې د میندو او ماشومانو د مړینې د مخنیوی په منظور لازم تدابیر نیولي او د دي ډاډ بې ورکړي چې د زېږيدو نه وراندي او وروسته به میندو ته روغتیاې آسانتیاوی برابروي. (د ۲۴ مادي ۲ مه فقره). د بشر د حقوقو دغه مسؤولیتونه او مکلفیتونه په هر وخت کې (د جګړي د حالت په کډون) د پلي کیدو ور دي.

نړیوال مقررات

د بشر د حقوقو نړیواله اعلامیه (۱۹۴۸)

۲۶ مه ماده:

هر څوک د بنوونې حق لري.
د ماشومانو د حقوقو کنوانسيون (د ۱۹۹۴ کال د مارچ په میاشت کې د
افغانستان له لوري ومنلي شوه)

۲۷ مه ماده:

غږي هیوادونه د ماشوم لپاره د لورو روغتیايو معيارونو خخه برخورداري او د
ناروغرۍ د درملني او د روغتیا د بهبود لپاره د ماشوم حق کېي او په رسميت يې
پېژني. غږي هیوادونه به هڅه کوي تر خو هیڅ یو ماشوم د نومورو روغتیايو
خدمتونو خخه يې برخې پاتې نه شي.

۲۸ مه ماده:

غږي هیوادونه بنوونه د ماشوم حق او دغه حق ته په دوامداره او مساوي توګه
رسيدل په رسميت پېژنې.

د ژنيو خلورم کنوانسيون ، د جګړي پر محال د ملکي خلکو د ساتني په هکله

۱۸ مه ماده:

ملکي روغتونونه چې د ملکي تېيانو ، ناروغانو ، بي وزلو او زېړندونکو د درملني
لپاره دي نه باید په هېڅ حالت کې تر برغل لاندي راشي بلکه په تولو حالاتو کې
په جګړه کې دښکيلو لخوا احترام او ساتنه يې وشي .

۱۹ مه ماده:

د روغتونونو ساتنه بايد ونه درول شي تر هفي چې د خپل بشري دندۍ نه پرته مرتكب شي چې دبمنن ته زيانمنونکي وي. د روغتون ساتنه کيداي شي د خبرداريو په صورت کې ودرول شي البهه په تولو مناسبو حالاتو يا ضرب الاجل کې او يا کله چې نوموري خبرداري چې له پامه غورهول شوي وي. دغه حقیقت چې مسلح قواوو د ناروغ يا تپي درملنه شوي يا د خفیفه اسلحه يا مهماتو موجودیت چې د جنگکاريونه د درملني پر محال اخیستل شوي او لا تراوسه اړونده اداري ته نه دي سپارل شوي بايد د دبمنن په وړاندي زيانمنونکي عمل ونه ګنبل شي.

۲۰ مه ماده:

هغه کسان چې په منظمه او خانګري توکه د ملكي روغتونونو د چلولو او اداري په چارو بوخت دي د هغو کسانو په ګډون چې په روغتونونو کې د تلاشي ، د ملكي تپیانواو ناروغانو ، معلومینو او نوي زېړدونکو د خارجولو ، لېردولو او خدمت بوخت دي بايد احترام او ساتنه يې وشي .

د غیر نړیوالی جګري د قربانیانو د ساتني په هکله د ژنيو (۱۹۴۹) کنوانسیون پوري تړلي پروتوكولونه (دویم پروتوكول) (۱۹۷۷)

۴ مه ماده:

ماشومانو لپاره بايد د ساتني او مرستي آسانتياوي برابري شي ، په تيره بيا په خانګري دول:

الف. بايد بنوونې نه برخمن شي البهه د مذهبی او اخلاقی بنوونو نه چې د والدين په خوبنه او یا د والدين په نه موجودیت کې چې د چا په غاره يې سرپرستي وي .

۹ مه ماده:

۱- بايد د روغتنيا يې او مذهبی کسانو درناوي او ساتنه وشي او بايد د هغوي د دندو د تر سره کولو لپاره کومه مرسته چې ورته رسیداي شي برابره شي. دوي نه بايد په دي مجبور شي چې داسي دندۍ ترسره کري چې د دوي د بشريالني د

ماموریت خخه بهر دی.

۲- روغتیایی پرسونل به د خپلو دندو پر مهال چاته برتری یا لومړیتوب نه ورکوي البته پرته له روغتیایی دلایلو یا مواردو نه.

۱۱ ماده:

۱- باید د روغتیایی او ترانسپورتی خانګو درناوی او ساتنه وشي او نه باید تر یړغل لاندی ونیول شي.

۲- روغتیایی او ترانسپورتی خانګي باید د ساتني له حقه تر هفه پوري بي برخي نه شي تر خو د بشري دندو خخه پرته په ضررناکو عملونو لاس پوري کړي. د روغتون ساتنه کیدای شي د خبرداريو په صورت کې ودول شي البته په ټولو مناسبو حالاتو یا ضرب الاجل کې او یا کله چې نوموري خبرداري چې له پامه غورحول شوي وې.

د روم د نړیوالی جزايی محکمي اساسنامه (افغانستان د ۲۰۰۳ کال د فبروری په میاشت کې ومنله)

۸مـه ماده ، جنکي جنایت [په غیر بین المللی مسلحو شخزو کې د تطبيق ور قوانینو او رواجونو خخه سرغزنه]

۸.۲ (ه) (ii) په قصدي دول او په نیغه په ودانیو ، موادو ، روغتیایی خانګو او ترانسپورت باندي او پر هفو کسانو باندي یړغل چې د نړیوال قانون په مطابقت په بشکاره دول د ژنيو د کتوانسیونونو نسبان ځان سره لري.

۸.۲ (ه) (iv) په قصدي دول او په نیغه په هفه ودانیو باندي یړغل چې د ديني مسایلو ، بنوونی ، هنر ، علم او یا خيريه کارونو لپاره کارول کېوي ، تاریخي ځایونه ، روغتونونه او هفه ځایونه چې ناروغان او یا تپیان په کې تولیږي چې نظامي هدفونه نه دي.

مساوي حقوق چې هغه د مناسبو روغتیایی آسانتیا او بنوونی ته لاسرسی دي که هغه د سولی په وخت کې وي او که د جکړي پر محال وي د بشر د حقوقو نړیوال قانون کي خاي رهی چې د نړیوالو قوانینو بنستیز اصول دي.

د بنوونځیو یا روغتونونو په وراندي یرغل د بشري حقوقو د نړیوالو قانون د بنستیزو اصولو په خلاف کار دي چې کیدای شي د بشر پر ضد جرم او جکړیز جرایم وکنل شي. د بشري حقوقو نړیوال قانون تر سیوري لاندی، د ملکي ځایونو په خير د بنوونځیو او روغتونونو ساتنه وشي او په همدي وجه د بشريپالني د توپیر او تناسب د اصل شخه برخمن دي. د ڦنيو څلورم کنوانسيون د ملکي تاسيساتو هدقول منع کوي او د ملکيانو لپاره په تیره بیا کوچنيانو ته د بنوونځیو او روغتونو په اهمیت باندي ټینکار کوي.

په قصدي دول د بنوونځیو او روغتونونو هدقول چيرته چې نظامي قوي ته ضرورت نه وي د عمومي حقوقی اصولو پر بنست منع دي چې په نومورو اصولو کې په داکه شویده چې د ملکي او د مشروع نظامي خیزونو تر مینځ باید توپیر وشي او د نظامي عملیاتو په ترڅ کې تري ساتنه وشي چې دا د نړیوال قانون عرفی اصل دي چې د مسلحانه جکړي په ټولو حالاتو کې د پلي کيدو ور دي.

د بنوونځیو او روغتونونو ساتنه یو جامع عمل دي: د نړیوال عرفی او تړونیز قانون پر بنست، په جګه کې بنکيله ډله باید د هغوي په ملکي ځایونو کې د یرغل په وراندي د بنوونځیو او روغتونونو د ساتني سریره د بنوونځیو او روغتونونو د هدقولو او بر هغوي د تاړاک نه مخنيوي وکړي. په قصدي دول د بنوونځیو او روغتونونو (او یا نور ملکي خیزونو) هدقول یا پري یرغل کول د مسلح جکړیز قوانین تر پېښو لاندی کول دي چې د یواحیني او خانګړي ساتني اصل چې د بنوونځیو او روغتونونو ساتل دي خلاف عمل دي تر هغه پوري چې ترڅو نظامي هدفونه وي البهه په دي مانا چې د نظامي مقصدونو لپاره کارول کېږي.

۶. بشروستانه خدمتونو ته د لاس رسی مخنيوي

قران کريم:

«وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبَّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا» (سورة الانسان ٨)
ڇباره: او ورکوي خواړه پر محبت دغه (طعام) مسکین ته او یتیم ته او اسیر ته (الانسان)
سوره ، ٨ ایت)

«وَعَادُوا نُوًّا عَلَى الْبَرِّ وَالْتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْمِ وَأَنَّ وَأَتَّقُوا إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ العِقَابِ» (سورة المائدة ٢)

ڇباره: او مرسته (مدد) کوي تاسي یو تر بله په نیک کار او تقوی (پرهیزکاري) کي او مه کوي
تاسي مرستي (مدد) یو تر بله پر کناه او پر عدوان (ظلم تجاوز) او ویربرئ تاسي له الله
څخه بیشکه چي الله دیر سخت دي عذاب (د ده متخلفينو لره). (المائده سوره ، ٧ ایت)

© globalvoicesonline

«وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ» (سورة الماعون ٧)
ڈبارة: او مع کوي دوي مال د زکات يا اسباب د معاونت يا امداد یو له بله. (الماعون سوره ، ٧ ايت)

«وَلَا تَحَاضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ» (سورة الفجر ١٨)
ڈبارة: او نه تيزوئ تاسي یو بل په طعام (خواره ورکولو د محتاجانو) د مسکينانو. (الفجر سوره ، ١٨ ايت)

لنده توضیح: بې وزلو ، ارو ، یتیمانو او بندیانو ته د خورو ورکول په ځانګړی ډول په داسې یوه حالت کې چې شخص پېڅله هم ورته مبرمه ارتیا او له هغه سره مینه ولري ، په اسلام کې یو ستر عمل کتیل کیږي. سربیره پر دې ، لکه څرنګه چې بې پورته یادونه وشهو ، د بنسټیزو او لومړیو خدمتونو لکه خورو او روغتیا پالنې ته د لاس رسی مخنيوی په ګډون ،

له جنکي اغیزو خخه د ماشومانو نه ملاتر له فران او د پیغمبر عليه السلام له سنتو سره په تکر کې دي.

حديث شريف:

«قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ نَفَسَ عَنِ
مُؤْمِنٍ كَرْبَةً مِنْ كَرْبَةِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كَرْبَةً
مِنْ كَرْبَةِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَنْ يَسْرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسِّرَ
اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا
سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَاللَّهُ فِي عَوْنَ الْعَبْدِ
مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنَ أَخِيهِ» (صحیح مسلم،
جزء ۱۳ ص ۲۱۲)

ڈباره: له ابو هریره رضي الله عنه خخه روایت دي ، چې رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمایي: چا چې له یوه مومن خخه د دنيا له سختيو خخه یوه سختي ليري کړه ، الله تعال
به یې په بدل کې د قیامت د ورځې یوه سختي ليري کړي ، او چا چې د یوه او په ستونزه
کې ګیري شخص سره مرسته وکړه ، الله تعالى به ورسه د دنيا او آخرت د چارو په اسانтиما
کې مرسته وکړي ، او چا چې د یوه مسلمان پر عیب او کناه پرده واقجهو ، الله تعالى به د
هغه پر عیب او کناه په دنيا او آخرت کې پرده واقجوي ، الله تعالى له هغه بنده سره مرسته
کوي ، خوک چې له خپل ورور سره مرسته کوي. (صحیح بخاری ، ۱۳ توك ۲۱۲ مخ)

حَدَّثَنَا أَسْمَاعِيلُ قَالَ حَدَّثَنِي مَالِكُ عَنْ نَافِعٍ عَنْ
عَنْ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا
«أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ عُذْبَتْ
أَمْرَأَةً فِي هِرَّةٍ حَبَسَتْهَا حَتَّىٰ مَاتَتْ جُوعًا فَدَخَلَتْ
فِيهَا النَّارَ قَالَ فَقَالَ وَاللَّهِ أَعْلَمُ لَا أَنْتَ
أَطْعَمْتَهَا وَلَا سَقَيْتَهَا حَتَّىٰ حَبَسْتَهَا وَلَا أَنْتَ
أَرْسَلْتَهَا فَأَكَلَتْ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ» (صحیح
بخاری ، جزء ۸ ص ۱۸۴)

ڈیاره: له حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنه خخه روایت دي ، چې رسول اکرم عليه السلام فرمایيلي: یوه بنخه له دي امله چې پیشوي بي بدني کړي وه ، نه بي خپله خواړه او خښاک ورکاو او نه بي هغه پرپښوده چې په حمکه کې وکړي او حشرات وخوري ، نو له لورې ومهه ، په عذاب او اورته داخله کړاي شوه. (صحیح بخاری ، ٨ توک ، ١٨٤ مخ)

اسلامي قانون د ملکي او نظامي خایونو د تشخيص او تقکيک اصل تايد او همدارنکه د ماشومانو پر سترو او عليا کتمو تاکید کوي. دا په بنکاره او خرکند دول درک شوې ، چې ماشومان د ولسوالۍ جګري د بنکيلو خواوو طرف نه دي او نیغه په نیغه په شخو کې بنکيل نه دي. نو په دي اساس له ماشومانو باید په هر حالت کې ساتنه وشي؛ بشردوستانه مرستو ته د لاس رسی مخنيوي ، د ماشومانونو د سترو او عليا کتمو له اصل خخه سرغړونه ده او همدارنکه یوه اړتیا ده چې له ماشومانو خخه د جنکي اغیزو په وراندي ساتنه وشي.

د اسلامي قانون سره سم ، د هغه بشردوستانه مرستو غلا يا تصاحب (تملک) چې د بي وزلو او اغیزمن شویو لپاره په پام کې نیول شوي ، قطاع الطريقي ته ورته جرم دي او د درندې سزا لامل کيري. په اسلام کې د ژوندانه حق خورا مهم دي ، په دي بنسټ ، د ناوره حالاتو ، د ژوند د ساتې په موخه د روغتیابي پاملنې ، خورو ، اوبو او روغتیابا پالني په ګدون بشردوستانه مرستې د ژوندانه د حق یوه برخه کنیل کيري. نو د دي له مخي ، د هغه اغیزو په پام کې نیولو سره د جګري له ډکر خخه د راپورته شویو متابرو وکړو پر ژوند بي لري په ځانګري دول د ماشومانو ، بشردوستانه مرستو ته د لاس رسی مخنيوي له شرعی قانون خخه یوه بنکاره سرغړونه بلل کيري.

ملي قوانین

د جزا قانون

447 مه ماده:

۱- که خوک د مغالبي د لاري د مال د اخستلو په قصد په عمومي لار کې يا په بل هر محجور حای کې د وسلي سره يا د داسي آلي سره چې د وسلي سره مشابه وي حای ونيسي ، او د يوه راتلونکي فعل ، ارتکاب کونونکي شي لارهونکي شمارل کيوري .

الف. د لاروي ويرول.

ب. د تهدید يا اکراه سره د غير مال اخیستل.

ج. د انسان قتل.

د. د انسان د قتل او د غير مال اخستل.

۲- که د لارهني په جرم کې د حد د اقامه کيدو شرطونه پوره نه شي يا په يو قسم د اقسامو د حد محکوم بها جزء ساقط شي ارتکاب کونونکي ددي فصل د درج شوو حکمونو سره سم په تعزيري توګه مجازات کيوري .

نړيوال مقررات

د ماشومانو د حقوقو کنوانيون (چې د ۱۹۹۴ کال د مارچ په ۴۰۲ د افغانستان لخوا ومنل شو)

عمه ماده:

۱- غري هيوادونه ژوند د کوچنيانو د ذاتي حق په توګه په رسميت پيژني.

۲- غري هيوادونه باید تر خو چې امکان لري د ماشوم د ژغورني او رشد داد ورکړي .

د ۴۰۲ ماده:

د دغه کنوانيون غري هيوادونه د ماشوم لپاره د لورو روغتیاېي معیارونو نه برخورداري او د نازوغرۍ د درملنې او د روغتیا د لابنه کيدل د ماشوم حق گئي او په رسميت یې پيژني . غري هيوادونه به هڅه کوي تر خو هیڅ یو ماشوم د نومورو

روغتیاکي خدمتونو نه بې برخې پاتې نه شي.

۴۷ ماده:

د دغه کتوانسیون غږی هیوادونه د ماشوم لپاره د ژوند مناسبو معیارونو حق چې هغه د ماشوم ظاهري ، ذهنې ، روانې ، اخلاقې او تولنيز پرمختګ دي په رسميت پېژنې .

د غير نړیوالی جګړي د قربانيانو د ساتني په هکله د زنيو (۱۹۴۹) کتوانسیون پوري ترلي پروتوكولونه (دویم پروتوكول) (۱۹۷۷)

۴۸ ماده:

د ملکيانو وري ساتل که د جګړي د میتود په نیت وکارول شي ، منع دي . همدارنګه پر تولو هفو خیزونو یرغل ، د هغوي ورانول ، ليري کول يا خوشې ساتل لکه خوراکي توکي ، کړه نیزې سیمي چې د خوراکي توکو د تولید لپاره تري ګټه اخیستل کېږي لکه فصلونه ، خاروې ، د اوېو خبېلو تاسیسات او توکي او یا د اوېو لکولو سامانونو ، منع دي .

۴۹ ماده:

۲- که چېږي ملکي کسان د ژغورني لپاره د ضروري توکو د کمنښت په وجه د کومي سختي يا ستونزې سره مخ کېږي لکه د خوراکي موادو يا د درملني توکو ، نو د ملکيانو لپاره بشري فعالیتونه چې په ځانګړي توګه بشري او بې طرفه وي او چې پرته له کوم تعیضه باید سرته ورسیږي ، باید د غږي هیواد په خوبنې سرته ورسیږي .

د روم د نړیوالی جزاکي محکمې اساسنامه (چې افغانستان د ۲۰۰۳ کال د فبروري په میاشت کې ومنله)

۵۰ ماده ، جنکي جنایت

۸،۲. په دی اساس نامه کې «جنکی جنایتونه» لاندی معناوی ورکوي: [په غیر بین المللی مسلحو شخزو کې د تطبیق ور قوانینو او رواجونو خخه سرغرنه] ۸،۲. (ه) (iii) په قصدي دول او په نیغه په ودانیو، موادو، روغتیایی خانکو او ترانسپورت باندی او پر هفو کسانو باندی یړغل چې د نړیوال قانون په مطابقت په بنکاره دول د ژنيو د کتوانسیونونو نښان Ҳان سره لري.

۸،۲. (ه) (iv) په قصدي دول او په نیغه پر هفو کارکوونکو، تاسیساتو، موادو، خانکو او موټرونونو باندی یړغل چې د ملګرومليتونو د منشور په مطابقت سره د بشريپالني د مرستو يا د سوله ساتني د ماموریت په چارو بوخت دي ، تر هفه وخته پوري چې دويي د وسله والو نښتو د نړیوال قانون له مخي د ملکي خلکو او ودانیو په شان د ساتني مستحق وي.

د ژنيو د خلورم کنوانسیون او ترلای پروتوكولونو پر بنسټ ، بشري مرستو ته د ماشومانو د لاسرسی مخه نیول او د بشري کارکوونکو پر وراندی چې ماشومانو سره مرسته کوي ، تيري کول منع دي. د نړیوال عرفی قانون اصل دي چې په جګړه کې بنکیل ډلي د خپل مسوولیت تر سیوری لاندی باید ملکي وکړو ته چې اړ دي ، بشري مرستو ته اجازه او لاره هواره کړي. د دغه بشري مرستو برابرول باید ې طفانه وي او هیڅ دول تعیض په کې ونه شي لکه د نزاد ، عمر او یا قوم پر بنسټ.

بشاري مرستو ته د ماشومانو د لاسرسی مخنيوی کیدای شي د بشري د بیلاپیلو اساسی حقونو باندی تيري وکیل شي. د تولو وکړو د ګرځیدو آزادی حق د مرستندویه کارکوونکو په ګدون په بیلاپیلو بشري حقوقو نړیوالو او سیمیزو سندونو کې درنافي ورته شوي. پر دي سریره ، بشري مرستو ته د هغوماشومانو د لاسرسی مخنيوی چې اړتیا ورته لري کیدای شي چې د ژغورني د حق د لوړي نه د خلاصیدو حق په ګدون چې اساسی حق دي تر پېښو لاندی کوي. د بشري مرستو په ترڅ کې ماشومانو ته باید ځانګړي پاملنې وشي او هر دول مرسته او خوندیتوب ته چې اړ وي ورته برابر شي.

د بشري مرستو د پرسونل د هغوي کسانو په ګدون چې په حینو عملیاتو لکه د ماین پاکونه بوخت دي او د هغوي د وسایطو ساتنه چې د مسلح جګري د قوانینو له زرو اصولو نه شمیرل کېږي باید په پام کې ونیولی شي. د ژنيو د کتوانسیونونو او د هغې پوري تړلي پروټوكولونو پر بنسټ ، د بشري مرستندویه پرسونل ، د هغوي د وسایطو او تعمیرونو یا هغو شیانو چې د بشري کارونو لپاره تري کار اخیستل کېږي باید ځانګړي ساتنه یې وشي. په جګړه کې بشکيلې دلي ، د نظامي ضرورتونو خخه پرته ، باید هر وخت د مجازي بشري مرستندویه پرسونل خپلواکي تضمین کړي. روغتیايوی نقلیه وسایط او تاسیسات به خاص ډول لا زیاتي ساتني ته اړتیا لري. دغه محافظتونه د نړیوالو عرفی قانون په شان په رسمیت پېښدل کېږي.

د پاریس اصول د ماشومانو ملتیا د مسلحو قواو او گروپونو سره، ۲۰۰۷

۱.۲ ماده:

د یو ماشوم د مسلحو قواو او یا ډلو سره یو ظای کیدل عبارت له هر کس نه دي چې عمر بی ۱۸ خنده کم وي مسلحو قوتونو یا گروپونو ګمارلي وي باید په هر شکل چې وي استعمال په شمول د ماشومانو که هلکان وي یا انجوني استعمال بی د یو جنگیالي په صفت وي یا اشپز، جوالی، پیغام وړونکي جاسوسی او جنسی مقصدونو لپاره وي دا یواخې دی هغه ماشومانو پوري محدوده نه دي چې هغه په شخړه کي مخامنځ برخه اخیستي وي یا یې اخلي.